

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΕΙΕΣ

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΡΟΜΠΟΤ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΡΟΜΠΟΤ

Ο υπέρεκτιβ Σέρινταν φορώντας τὴν μεταλλικὴ φόρμα τοῦ διαστημανθρώπου, ρίχτηκε στὸ κενό.

TIMΗ ΔΡΑΧ. 2

ΕΡΕΥΝΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΒΟΜΒΑ

ΜΕΣΑ στὸ μαύρο βελούδο τοῦ διαστήματος, τὸ καταδικτικὸ τῆς Διαπλανητικῆς Αστυνομίας ἀστροάπλοιο «Πιωτεύεχα» ταξιδεύει, ἐκτοξεύοντας κάθε τόσο ἀπωθητικούς πυραύλους καὶ ἀφρίγνωτος πίσω του γλώσσες φωτιᾶς, μὲ μιὰν ἀφένταστη τατύητα. Μέσα, στὸ σκάφος ἡταν δύο γῆνες διάθισταις κι' ἔνα ἔξωκοσμο πλάσμα. Εἰχον, ἐκεινοίσει ποιὲν μὰ ὥρα ἀπ' τοῦ πλαισίτη "Ἄστρος. Οὔτερα ἀπὸ ἔνα σύντομο ὄλλα ἀγωνιῶντος μῆνια ποὺ θερίζει ἀπὸ τὴ Γῆ σταλμένω ἀπ' τὸν ἐπιθεωρητὴ τῆς Διαπλανητικῆς Ασφάλειας Χόδαστ. Ο Χόδαστ ἔστελνε μιὰ ἀπεννιωσμένη ἐκκλησία: πρὸς τὸν διάστημα ὑπέκειτο: τοῦ διαστήματος, τὸν ὄφεδο, καὶ τολμηρὸ προστάτη τοῦ Δικαίου καὶ ἀμειλικτὸ τιμωρὸ τῶν κακούργων Τζόε Σέριντον, νὰ ἐνεργήσῃ ἕρεμες καὶ νὰ κινητεύῃ μιὰ περαστίων διαστάσεων θάμβια ποὺ εἶχαν ἔδιπλοντες ἐνοποίου τῆς Γῆς οἱ Γιγαντοκέφαλοι, κάτοικοι τοῦ πλανήτη Κεσσούκο (*). Οι δύο γῆνες: ἐπιθάτες τοῦ «Πιωτεύεχα» ἡταν ἔνας σύντροφος κι' ἔνας παῖδι. Ο σύντροφος ἡταν

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεύχος τοῦ «Υπερανθρώπου» μὲ τὸν τίτλο «Ἐπιθεσίς ἐναντίον τῆς Γῆς».

ένας νέος γεωδεμένος μὲ ἀθλητικὸ κορμὶ καὶ ἀνθρᾶ χαρακτηριστικὰ ὁ φόβος καὶ ὁ τοάμος τῶν καπούργων τῆς Γῆς καὶ τοῦ διαστήματος, ὁ ντέτεκτιθ Σέριντον. Τὸ παιδί, ἔνας κοκκινομάλλης πτοσιεῖκος μὲ ἔξυπνα μάτια, ὁ Μίκο, ἡτού ἔνας δοφανὸς Ἐλληνόποιλο τῆς Νέας Ύόρκης, ποὺ βιώνεται τὸν Σέριντον καὶ τὸν ἀκόλουθοντος στὶς περιπέτειες του. Ο τρίτος ἐπιβάτης τὸ ἔξωκοσμο πλάσμα, ἦταν ἔνα λογικὸ δροῦ κι' οἱ διθροπεῖ ἀν δχι περισσότερο ὃν μὲ τὴ διαφωτὰ ποὺ ἡ ἔξωτετικὴ ἐμφάνισι του δὲν ἔνισταις καθόλου μὲ τοὺς γήινους. Ήταν μιασόσωμος μὲ τοιχωτικὸ κεφάλι: ποὺ κατέληγε σ' ἕνα μυτερὸ ωύγγος κι' εἶχε πόδια καὶ χέρια λεπτὰ σὰν λαστιχένιους σωληνίες. Τὸ σῶμα του εἶχε πυκνὰ τοιχώματα. Μολονότι τούτῳ τὸ ἔξωκοσμο πλάσμα ἐκ πρώτης ὄψεως εἶχε κάτι τὸ ἀγριό στήγη ἐμφάνιστη, ἐν τούτοις τὰ μεγάλα στρογγυλὰ μάτια του ἔδειχναν μιὰ ψυχὴ γεμάτη καλωσύνη καὶ ἔξυπνάνια. Λεγότων Λῆ: Πὸ καὶ εἶγε ςθεῖ: ἀπὸ ἔνοια μακρινὸ πλαισίτη του Πράτ, στοιλμένος ἀπὸ τὸ σφόδρα διάχοντα Μπράγ, ποὺ διαπαύει τοὺς γήινους κοτ μασύτες θυμάτιμα τὴν κακούργα φυλὴ τῶν Γιγαντοκέφαλων, ποὺ διέπραστον ἔγκληματα καὶ ὀργάνων κατσοτροφεῖς στοὺς διαφόρους εἰρηνικοὺς πλουσῆτες. Ο Λῆ Πὸ χάρις στὸ ρομπότ τῶν γλωσσῶν, στὴν ἐπίδρασι τοῦ

όποιον έμεινε έπι δέκα λεπτά, μπορούσε τώρα νά μιλάσ σάν ανθρωπος, και νά συνεννοήται με τους φίλους του.

* * *

Καθισμένος στὸν θάλαμο διακυβερνήσεως μὲ τὸ βλέμμα καιφωμένο στὴν δύνατη τηλεοράσεως τοῦ αὐτομάτου πὶ λότου, ὁ Σέρινταν ἔψαχνε τὸ χόρσα ἀναζητῶντας τὸ σατανικὸ ψηχάτημα ὀλέθρου ποὺ ταξίδευε μὲ μικρὴ σχετικῶς, ὅπως τὸν εἶχαν προειδοποιῆσε, ταχύτητα πρὸς τὴ Γῆ. Τὸ θλέμμα του ἦταν στὴν δύση, μᾶς ὁ νοῦς του κάθε τόσο ταξίδευε μάκρια. Δὲν ἔφευγε ἀπὸ τὴ σκέψη του ἡ Νάνου "Εβιλγκτον", ἡ μελαχρονὴ ἀρραβωνιαστικὴ του, ποὺ εἶχε ἔξαφανιστῇ μὲ μυστηρώδῃ τρόπῳ πρὶν διὰ νύχτες ἀπὸ τὸ ξενιδοχεῖο τῆς ὑπόγειας πολιτείας Ναγκάλ τοῦ "Ἄσω" διότου ἔμενε. Κανεὶς δὲν τὴν εἶχε δῆ, καμεὶς δὲν ἤξερε θετικὰ ποὺ δρισκόταν κι' διὰ ζούσε ἢ πέθανε. Γιὰ ἔνα μονάχα δῆμας ἦταν σήγευρος ὁ ντέιεκτιβ. Πώς ἡ τολμηρὴ κοπέλλα, ὁχώριστη σύντροφος στὰ ταξίδια του στὸ διάστημα, εἶχε ἀπαυχθῆ ἀπὸ ἀγνώστους κακούργους, κατὰ πᾶσα πιθανότητα ἀπὸ τοὺς Γιγαντοκέφαλους, ποὺ σκάρπιζαν τὸν πράιμο στὸν οὐρανό. Άλλὰ γιὰ ποιό λόγο νά τὴν αἱχμαλωτίσουν αὐτὰ τὰ ξένωκοσμα πλάσματα; Τὶ ζητοῦσαν τάχα νά πετυχούσιν μαύτῃ τὴν ἀπαγωγὴν; Ο Σέρινταν ἀναστένειε. "Οπως κι' διὰ εἶχαν τὰ πρόγματα, θὰ

μάθαινε. Άλλὰ ἔπρεπε νά τε λιώσῃ πρῶτα αὐτὴ τὴν ἐπείγουσα ἀποστολή. Ἡ καταστροφὴ τῆς βόμβας ἦταν τούτη τὴ στιγμὴ ἐκείνη ποὺ ἐνδιέφερε περισσότερο. "Εὖν δὲν προλάβανων νά τὴν καταστρέψουν ὁ δλεθρος ποὺ θὰ σκορπώσε πέφτοντας στὴ Γῆ θὰ ἦταν κάτι χωρὶς προηγούμενο. Ἡ ἀκτῖνα δράσεως τῆς ὑπολογιζόταν σὲ πέντε χιλιάδες χιλιόμετρα. "Αν ἔπεφτε στὴν Εύρωπη, δλόκληρη ἡ ἥπειρος θὰ γινόταν κονιορτός. Εκαπιομμύρια ἀνθρώπιαι θὰ μεταβάλλονταν σὲ λεωντανές λαιμπάδες καὶ ἡ Μεσόγειος καθὼς καὶ μέρος τοῦ Ατλαντικοῦ θὰ ἔξαπτιζοταν ἀπὸ τὴ φοβερὴ θερμοκρασία ποὺ θὰ δημιουργούσε ἡ ἐκρηκτὶς της. "Ολα τούτα δὲν ἤταν φανταστικά! Ήταν ὑπολογισμένα ψύχραιμα ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες τῆς Γῆς, πού, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκσφενδονίσι της, εἶχαν πάρει τὸ ἀγέρωχο μήνυμα ἀπὸ τὸ ἄγκωστο ἀστρο. "Ολοι οἱ ραδιοσταθμοὶ τῆς Γῆς εἶχαν πάσει τὸ μήνυμα. Τὸ μήνυμα ἦταν συντεταγμένο σὲ ἀμφογη ἀμερικανικὴ γλώσσα μὲ μερικοὺς μάλιστα ιδιωτισμούς, τοὺς χρησιμοποιούσου τὰ τελευταῖς χρόνια στὴ Νέα Ύόρκη. Καὶ τούτο ἀκριβῶς, ἦταν ποὺ δὲν ἀφηνε καμμισά ὅμι φθονίας πῶς πίσω ἀπὸ δληστὴ τὴν ιστορία κρύθονται ἔγκληματα κοι γῆται ἔγκεφαλοι. Η κλοπὴ τῶν ἀτομικῶν βαμβῶν ἀπ' τὶς ἀποθήκες τοῦ Αἴης Γκίβενς, ὁ φάμος τοῦ

διευθυντού της 'Υπηρεσίας Έλέγχου των Διαπλανητικών Γιτήσεων Τζάκ Βάνς, τὰ σαμποτάξ ἐναντίον τῶν ἔγκαταστάσεων τοῦ "Ἀρεώς, οἱ ἐπιδρομὲς τῶν μυστηριώδων σφαιρικῶν ὀστροπλοίων ποὺ εἶχαν σημειωθῆ τὸν τελευταῖον καὶ ρό ήταν ἔργα κακούργων γῆγενων ποὺ κατεύθυναν ἔξωκοσμι πλάσματα (*). Με τὰ τὴν ἐκκίνησι τοῦ «Πρωτεὺς Ή» ἀπὸ τὸν Ἀρη καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πτήσεως ὁ Σερίνταν εἶχε πάρει ραδιεσταφή μὲ τὸ ἀρμόδιο τμῆμα τῆς Γήγενης Κοινωπολιτείας, καὶ εἶχε ἐνημερωθῆ γιὰ τὸ μήνυμα τῶν κακουργῶν καὶ τὶς σκέψεις τῶν ἐπιστημόνων. 'Ο ίδιος ὁ Ἰνσπέκτορ Χόβαρτ τοῦ ἔδωσε λεπτομέρειες ὑστερα.

— Πρόσεξε, Τζό!, τοῦ εἰπε. Τὰ παίζουμε δόλα γιὰ δόλα. 'Εδω κάτω στὴ Γῆ ἔχει υπάσει τὸ ήθικὸ τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἀνθρωποι κάνουν τὰν τρελλοῖ, γιατὶ δὲν ξέρουν ποὺ θὰ πέσῃ αὐτὸ τὸ στατινικὸ μηχάνημα. 'Άλλα, δῆπον κι' ἂν πέσῃ, δὲ ἀντίκτυπος στὸν πλανήτη μας θὰ εἶναι φοβερός. Τὸ μήνυμα ποὺ μᾶς ἐπέτειλαν οἱ ὄγκωστοι κακούργοι μιλάει γιὰ ἐκατὸ τόνους λοργάλιουμ. Ξέρεις τί σημαίνει αὐτό; Εμας δράμι απ' αὐτὴ τὴν ἐκρηκτικὴ ὥλη κάνει τὴ δουλειὰ ποὺ κάνουν πενήντα ὀκάδες δυναμίτη! Λογαριάσσε λοιπὸν καὶ θὰ καταλ-

βης τί μᾶς περιμένει. 'Έκατὸ τόνυοι λοργάλιουμ, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὄλλα ποὺ ὑπάρχουν σ' αὐτὴ τὴ βόμβα! Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡνα «πρόειδοποιητικὸ βλῆμα», ὅπως μᾶς λένε στὸ μήνυμά τους οἱ κακούργοι.

«Ακουσε τὸ μήνυμα καὶ θὰ καταλάβης: «Πλανήτης Κοσιούκο πρὸς Γήγενην Κοινωπολιτείαν. 'Εκκενώσαστε ἐντὸς τῶν προσεχῶν δέκα γῆγενων ἡμερῶν πλανήτην Ἀρην ἀπὸ ἀποίκους καὶ ἔγκαταλείψατε ὀνέπαφα ἔγκαταστάσεις καὶ μηχανήμαστα. 'Εὰν φρονθῆτε ὀλικὴ καταστροφὴ Γῆς δέον νὰ θεωρήται βεβαία. 'Αποτέλλομεν προειδοποιητικὴν βολὴν ἡμῖν δόμβων περιέχουσαν ἐκατὸ τόνους λοργάλιουμ.» Αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμα, Σέρινταν. Πήραμε φυσικὰ ὄλα τὰ μέτρα ποὺ χρειάζονται. Τὸ ἀόρατο, ἡλεκτρονικὸ τεῖχος προστασίας τῆς Γῆς ἐνισχύθηκε μὲ νέο δίκτυο, ἀλλὰ εἶναι βέβαιο πῶς τίποτα δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ συγκρατήσῃ μια βόμβα τόσο ἴσχυρης ἐκρηκτικῆς δυνάμεως. Στολίσκοι ἀπὸ πυραύλο κίνητα κάνουν περιπολίες στὸ διάστημα. 'Ισχυρὰ θωρηκτὰ ὀστρόπλοια ταξιδεύουν ἔδω κι' ἐκεῖ. Τὰ ραντάρ τους σημειώνουν τὴν παρουσία τῆς βόμβας, ὀλλὰ συμβαίνει κάτι περίεργο. Δὲν μπαροῦν καὶ τὴν ἐπιτοπίουν. 'Εκεῖνο ποὺ εἶναι πάντως σίγουρο εἶναι ότι ή βόμβα πλησιάζει ὀλοένα καὶ περισσότερο πρὸς τὴ

(*) Διάδαστε τὸ τεύχος τοῦ «Υπερανθρώπου» μὲ τὸν τίτλο «Πόλεμος τῶν Αστρών».

Μέσα στό καντράν τής τηλεοράσεως διαπέκτωρ Χόναρτ τής Γης-
νής Κοινωπολιτείας είδε τὴν φοβερή ἔκρηξι.

Γη, θέλεις τίποτα άλλο,
Τζο!

Ό γετέεκτιβ ἀναστέναξε.

— "Οχι, ίνσπέκτωρ. Κατα-
τοπίστηκα.

— Καλή τύχη, Σέρινταν.

Και τώρα, καθώς ό γετέε-
κτιβ μὲ σύγρυπτο μάτι ἔψαχνε
τὴν οθόνη τηλεοράσεως τοῦ
αυτομάτου πιλότου, προσπι-
θώντας ν' ἀνακαλύψῃ τὴν πα-
ρουσία τῆς βάμβας, στὸ ἀτέ-
λειωτο χάρο, μέσα στὸ ὅποιο
ταξίδιευε τὸ ἀστροπλοίο, στὸ
νοῦ τοῦ ἐρχονταν δόλα αὐτὰ
κι' ἔνοικες τὶς βαρειὲς εὐθύ-
νες ποὺ εἶχε ἀναλάβει. Πιὸ ἐ-
κεῖ στεκόταν ἀμίλητος ό μι-
κρὸς Μίκυ. Τὸ πατιδί, πίσας ἀ-
πὸ τὸ δι': αφανὲς ἀλλὰ ἀθραυ-
στο εἰδικὸ κρύσταλλο τοῦ φι-
νιστρινιοῦ, ποὺ δρισκόταν
στὸ δεξιὸ πλευρὸ τοῦ ἀστρο-
πλοίου, κύπταζε πρὸς τὰ ἔ-
ξω. "Ενα ἀδιαπέραστο σκο-
τάδι ἀπλωνόνταν γύρω ἀπὸ
τὸν «Πρωτέα». Και μέσα σ'
εὐτὸ τὸ σκοτάδι ἔλαμπταν
πολὺ μακρυά ὄμοια μὲ κε-
φάλια καρφίτσας, νιλιάδες
ἀστρα. Κάπου, ὀμάμεσσα σ'
οὐτὰ τὰ κεφαλάκια τῆς καρ-
φίτσας, ἔπρεπε νὰ δρισκετα-
κι' ή Γη.

— Πόσο μεγάλη μᾶς φαί-
νεται, μουρμούρισε ό Μίκυ,
δτον πατάμε στὸ φλοιό της!
Και πόσο ἀσήμαντη δείχνει
ὅταν τὴν βλέπουμε ἀπὸ με-
ρικὰ ἔκατομμύρια μίλια ρά-
πόστασι.

— Ο Λη Πό ποὺ ήταν διπλα-
του ἔβηξε ἐλαφρά. Αύτος ή-
ταν ό τρόπος ποὺ χαμογελοῦ-

σε τὸ ἔξωκοσμό αὐτὸ πλά-
σμα.

— Στὸν πλανήτη μας τὸν
Πράτ, εἶπε, ή Γη θεωρεῖται
σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ μικρότερα
ἀστρα. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ
παραξενεύεσαι, Μίκυ.

Ο μικρὸς κύτταξε τὸ μα-
κρὸν ρύγχος τοῦ συναιμιλητῆ
του λοξά.

— Δέν πιστεύω νὰ μοῦ
πῆς τώρα, Λη Πό, πῶς ό
Πράτ είναι μεγαλύτερος ἀπ'
τὴ Γη. Αύτὸ θὰ ήταν ἀστείο!

Τὸ ἔξωκοσμό πλάσμα κόύ-
νησε κορδιδευτικὰ τὰ μεγάλα
μυτερὰ αὐτιά του.

— Οι σοφοὶ μας ἔτσι λέ-
νε τουλάχιστο, ἀπάντησε η-
ρεμα. Πῶς ό Πράτ είναι ἐκα-
τὸν ἔχηντα ἔφτα φορὲς με-
γαλύτερος ἀπ' τὴ Γη.

Ο Μίκυ γούρλωσε τὰ μά-
τια.

— Δηλαδή; Σὰν τὸν ήλιο;
ρώτησε είρωνικά τὸ πατιδί.

— Οχι φυσικά. Γιατὶ ό
ἥλιος, ὅπως θὰ ξέρης, είναι
εἴναι ἔκατομμύριο τριακόσιες
χιλιάδες φορές μεγαλύτερος
ἀπ' τὴ Γη! Ο Πράτ είναι
πολύ, πάρα πολύ, μικρότε-
ρος ἀπ' τὸν ήλιο. "Ομως μή
ιωμήζεις καὶ πῶς ό ήλιος δ
διάσσεις σας είναι τὸ μεγαλύτε-
ρο ἀστρο τοῦ Σύμπαντος.
Είναι ἔνας ἀπὸ τὴ μυριηγ-
κιὰ τῶν ήλιων τοῦ Γαλαξία.
Και, ὅπως θὰ ξέρης, ό Γα-
λαξίας, αὐτὸ τὸ θαυμπό μεφέ-
λωμα, δην φαίνεται μὲ γυ-
μνὸ μάτι, δται τὸν βλέπου-
με μὲ ισχυρὰ τηλεσκόπια μᾶς
δείχνει ὅτι δὲν είμαι καθδι-
λου νεφέλωμα. Χιλιάδες, έκα-

τομμύρια αστέρα, σάν την ίδια μίμηση της θάλασσας (άριθμοι μὲν σαιράντα καὶ πενήντα μηδενικὰ θὰ μποροῦσαν νὰ δώσουν μιὰ ίδεα τῆς ἀποστάσεως αὐτῆς) μᾶς φαίνεται σάν νεφέλωμα. Χιλιάδες ήλια καὶ συστήματα ύπαρχουν, σάν τὸ δικό σας, μέσσα στὸν Γαλαξία. "Ηλιοι δηλαδὴ μὲ τοὺς πλισσήτες τους. Καὶ σκέψου ὅτι μέσσα στὸ ἄπειρο διάστημα ύπαρχουν ἑκατομμύρια Γαλαξίες.

— Σταμάτα, Λῆ Πό!, γκρίζεις τὸ παιδί. Μὲ ζάλισεις!

"Ο Λῆ Πό δοχισε νὰ βήνη δινατά. Τοῦτος δὲ βίχας ήτσον ἔνα ξεκαρδιστικό, ἀνοιχτόκαρδο γέλιο.

— Κι' ὅμως, Μίκυ, οἱ φοιτητὲς στὸ Ούρουά, στὴν πρωτεύουσα τοῦ Πράτ, δὲν ζαλίζονται καθόλου ὅταν μὲ ἀκούνε νὰ τοὺς λέω αὐτὰ τὰ περίγματα.

— Είσαι δάσκαλος; ρώτησε τὸ παιδί ἔκπληκτο.

— Ναί, κάτι τέτοιο! Εἰμαι καθηγητής, στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Ούρουά καὶ διδάσκω ἀστρολογία, ἀπάντησε ἀπλά ἐκεῖνος.

'Ο Μίκυ γούρλωσε τὰ μάτια. Δὲν μπόρεσε νὰ τὸ χωνέψῃ. Σίγουρα τὸν κορόζευε ὁ Λῆ Πό. Δὲν ήταν ποτὲ δινατὸν νὰ πιστέψῃ πῶς αὐτὸ τὸ τριχωτὸ πλάσμα μὲ τὸ μύτερὸ ρύγχος, τὰ μεγάλα αὐτιὰ, καὶ τὰ σωληνωτὰ πόδια μποροῦσε νὰ είναι κάθηγητής πονεπιστημίου!

Ο ΣΤΕΡΕΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΠΡΟΒΟΛΕΥΣ

ΚΑΤΙ θὰ ἔλεγε ὁ Μίκυ. "Ηθελε νὰ πῆ δηλαδὴ στὸν Λῆ Πό διτὶ αὐτὸς δὲν ήταν κανένα μωρὸ γιὰ νὰ τὸν κινδυνεύσεις, οὔτε μποροῦσε νὰ καταπιῇ τόσο χοντρὰ ψέματα. Άλλὰ δὲν εἶπε τίποτα. Δὲν ποόφτασε. Τὸ ἀστρόπλοιο κλονίστηκε ὀπάτοιμα. Χορτίζθησε, ἔτριξε ἐπικινδυνα σὰ νὰ δέχηται ἔνα δυνατὸ χτύπημα στὸ ἔξωτερικό του περιβλήμα καὶ ὅκουσε τὸν Τζές Σέρινταν νὰ γκρινιάζῃ μιλώντας μοναχός του.

‘Ο Λῆ Πό καὶ τὸ παιδί ἔτρεξαν κοντά του.

— Κυττάξτε ἐκεῖ!, εἶπε ὁ νιέτεκτιβ κι' ἔδειξε τὸ καντράν του ραντάρ. Δὲν εἶναι πεοίεργο;

Μέσσα στὴν δύσην τοῦ ραντάρ κάτι τρεμόπαιζε. "Ένα μικρὸ σκούρῳ σημαδάκι κουνιγότων. Φωμερωνόταν καὶ χανύτων.

— Ποσσπαθῶ νὰ τὸ ἔντοπίσω μὰ δὲν καταφέγω τίποτα! συνέχισε ὁ Σέρινταν. Σὲ μιὰ στιγμὴ νόμισα πῶς τὸ ἔπιασσα. "Υστερά δύως γάθηκε. Νομίζω πῶς σύτὸ τὸ στοιχειώδευσαν τὸ σημαδάκι ποὺ μᾶς παιζεῖ τὸ κουφτὸ είναι ή βόμβα ποὺ ζητάμε. Κι' ή βόμβα σύμως δὲν εἶναι, γιὰ ἔνα πρᾶγμα είναι βέβαιος. "Οτι αὐτὸ τὸ ἀντικείμενο δρίσκεται

κάπου έδω γύρω κοντά μας και δὲν τὸ βλέπουμε.

‘Ο Λῆ Πό κοινησε τ’ αὐτιά του. Αὐτὸς ήταν ἀπόδειξι πώς σκεφτόταν κάτι πολὺ ση μαντικό. Δὲν μίλησε διώσ. Τὰ στρογγυλά μάτια του ἔμεναν πάντα καρφωμένα στὸ ραντάρ σὰ νὰ πεοίμενε κάτι. Ξαφνικά ἔβηξε. ‘Ο Σέρινταν κι’ ὁ Μίκυ γύρισαν ξαφνιασμένοι. Γιὰ ποιό λόγο γελούσε τάχι αὐτὸς τὸ έξώκοσμο πλάσμα;

— Αὐτὸς εἶναι!, εἶπε.

Μέσα στὸ καντράν του ραντάρ είχε φανή πάλι γιὰ μερικὲς στιγμὲς κάτι ποὺ εἶχε τὸ μέγεθος ἐνὸς μικροῦ πορτοκαλιοῦ. Φάνηκε καὶ χάθηκε.

— Τί άνωεῖς Λῆ Πό; ρώτησε ὁ ντέτεκτιβ.

— Εχετε προβολέα στερεοσκοπικό; ρώτησε αὐτός.

— Φυσικά, έχουμε...

‘Ο Λῆ Πό ἔριξε ἔνα βλέμμα γύρω του. Εἶδε τὸ μηχανῆμα κοὶ ποσοχώσε αὖσταχτα πρός τὰ ἔκει. Τὰ σωληνωτὰ κινητούσικένια χέρια του κινήθηκαν γεργά στους δισφόσσεις διακόπτες σὰ νὰ ἐγνῶζε πολὺ καλλί τὸν τοόπι τῆς λειτουργίας τους. ‘Ενα χωνὶ ἀπὸ ἔνα εἰδικὸ μῆγμα μετάλλου, ποὺ γυάλιζε περισσότερο ἀπὸ καθηέφτη, πρόβαλε διώγα ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ καταδιωκτικοῦ αστροπλοίου. ‘Ο Λῆ Πό πίεσε ἔνα κουμπί. ‘Απὸ τὸ χωνὶ δηγήκε ἔνας μωκωδειδένιος χειμαρρος φωτός. Τὸ φῶς διέγραψε ἀργά ἔναν μεγάλο κύκλο

μαχαιρώνοντας τὸ σκοτάδι τοῦ διαστήματος. ‘Ο ντέτεκτιβ καὶ τὸ πατίδι δίπλα του παρασκολουθούσαν μὲ μάτια ποὺ ἔλαμπαν ἀπὸ συγκίνησι τὴν τροχιά τοῦ φωτός.

— Νομίζω πώς κατάλαβα!, μουρμούρισε ὁ Σέρινταν.

— Ναί, συμφώνησε ὁ Λῆ Πό. ‘Η βόμβα εἶναι χρωματισμένη μὲ ἀλτράκ. Αὐτὸς τὸ χρώματα ἀπωρροφᾶ τὸ κοινὸ ηλεκτρικό φῶς, ὥστα καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ κάνει ἀδρατὰ τὰ ἀντικείμενα. Οἱ κηλίδεις που ἐμφανίζονται κάθε τόσο καὶ χάνουνται στὸ ραντάρ προέρχονται ἀπὸ τὶς φλόγες τῶν ἐκπυρωτοκροτήσεων τῶν ἀπωθητικῶν πυρκαϊλῶν τῆς βόμβας. Οἱ λόμψεις φωτίζουν γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴ βάσι μᾶς καὶ τὸ ραντάρ πιάνει τὴ σκιά της. ‘Οταν οἱ λιώμψεις σταματήσουν, τὸ φάσμα χάνεται. Δὲν ὑπάρχει καμιμιὰ ἀμφιβολία πώς ἡ βόμβα ἔχει πλήρωμα ἀπὸ ζωτανὰ πλάσματα. Εἶναι ἔνα σφατικὸ αστρόπλοιο φωτωμένο ἐκρηκτικές ψειρές ποὺ κατασκευάστηκε μὲ μοναδικὸ προσοϊκό μὲ καὶ πρωστρούση στὴ Γῆ.

— Καὶ τὸ πλήρωμά της; ρώτησε ὁ Μίκυ.

— Εἶναι πλήρωμα αὐτοκτονίας!. ἀπάντησε ὁ Σέρινταν ποὺ ἤταν βέναιος πιὰ ὅτι μέσα σ’ αὐτὸς τὸ τριγωνικό κεφάλι μὲ τὸ μυτερὸ σύγχος τοῦ Λῆ Πό φωλιαζε ἔνα σοφό μυαλό. Εἶναι ἔθελοντες τοῦ θανάτου. Μού θυμίζουν τοὺς Γιαπωνέζους καμικάζι ποὺ

Κάποτε, στή Νέα Υόρκη ό Σέρινταν και ή Νάνου είχαν παρακληθήσει μιά παρόμοια σκηνή.

υαφέρει η ιστορία. Στὸν μεγάλο πόλεμο ποὺ εἶχε ἀρχίσει στὴ Γῆ τὸ 1940 καὶ τελειώσει ὑστερα ἀπὸ ἔξη χρόνια, οἱ Γιαπωνέζοι εἶχαν ὄργανώσει στολίσκους ἀεροπλάνων αὐτοκτονίας ποὺ ἐπεφταν μαζί μὲ τὸ πλήρωμά τους πάνω στὸνσ στάχους τους. Τὰ ἀεροπλάνα ἦταν φορτωμένα βόμβες. Πέφτοντας τὰ ἀεροπλάνα αύτὰ ὅλακερα ἀπάνω στὰ ἀμερικανικὰ σκάφη, τὰ σμπαράλιαζαν. Ἀλλὰ κι ἀπὸ τὰ ἀεροπλάνα αὐτοκτονίας, καθὼς κι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀποφελώθησαν τὸ πλήρωμά

τους, δὲν ἔμενε τίπποτα.

— Εδώ δέν πρόκειται γιὰ ἐθελούτες, τὸν ἔκοψε ό Λῆ Πό, χωρὶς νὰ πάψῃ νὰ χειρίζεται τους διακόπτες καὶ τὰ κουμπιά τοῦ προβολέα ρίχνοντας τὸ στερεοσκοπικὸ του φῶς πρὸς διάφορες κατευθύνσεις. Εδώ πρόκειται γιὰ νόσο.

— Νόσο; Δηλαδή; ἔκανε ζερώντας τὰ φρύδια ό ντετεκτίβ.

— Γιὰ πλάσματα ἀπὸ τὰ σποῖα ἔχει ἀφαιρεθῆ ή θέλησι. Είναι μιὰ μεθόδος καταστροφῆς τῆς βουλήσεως. Οἱ ζωντανοί ὄργανισμοί, που

ύποβαλλονται σε νόρι, έκτελούν μηχανικά χωρίς καιφιάς αντίρρησι, κάθε διαταγή και διαλογισμόνων τις πιο έπικιν δυνες, άποστολές άγνωστας έτι στὸ τέλος τοὺς περιμένει ὁ θάνατος. Αὐτὸς ὅμως δὲν σημαίνει πώς αὐτὰ τὰ πλάσματα έχουν χάσει τὴν ίκανότητα νὰ κάπουν τὸ καικὶ καὶ νὰ σκοτεῖσουν τὸν ολεθρὸ σὲ ἔκειμους ποὺ ζητοῦν νὰ τὰ ἐμποδίσουν νὰ φτάσουν στὸ σκοτό τους. Άπειναιτίας, δῆλα τὰ κακούργα ἔνστικτά τους γίνονται περισσότερο ἔντονα και ἐκδηλώνονται μὲ μιὰν ἀπερίγραπτη λύσσα. "Ω! "Ω! Προσέξτε φριστέρα!

"Εστριψαν τὰ βλέμματά τους πρὸς τὸ μέρος που ἔδειχνε ὁ Λῆ Πό. Τὸ φῶς τοῦ στερεοσκοπικοῦ προσβολέα τοῦ «Πρωτέως» φώτιζε μιὰ τεράστια σφαίρα ποὺ ταξίδευε ὀφρὰ πρὸς τὴ Γῆ. "Η σφαίρα διστραφε σὰν ἀστήμη.

— "Η βόμβα!, ξεφώνησε ὁ Μίκη. Χριστούλη μου! Αὐτή εἶναι πιο μεγάλη ὅπ' τὸ φεγγάρι!

ΔΑΥΤΙΔΑ ΚΑΙ ΓΟΛΙΑΘ

'Ο ντέτεκτις ένοιωσε τὴν ἀναπνοὴ τοῦ μός κόβεται. Ναϊ, αὐτὴ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ φοβερὴ βόμβα μὲ τὸ λοργάλιουμ! Μιὰ τεράστια σφαίρα μὲ διάμετρο μεγαλύτε-

ρη ἀπὸ διακόσια γῆνα μέτρα. "Ἐνας ούρανοςύντης μὲ ἕκατὸ πατῶματα δὲ μποροῦσε ἄνετα νὰ χωρέσῃ μέσα στὴ σφαίρα αὐτῆ.

— Κράτησε τὸν προσβολέα ἀπάνω της, Λῆ Πό!, εἶπε ὁ Σέρινταν. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς ξεφύγη.

Τὸ ξένκοσμο πλάσμα κούνησε ἦταν κατανάησι τὸ κεφάλι του.

— "Οκεῦ, κύριε Σέρινταν!, εἶπε. Μιὰ ποὺ τὴν δικαιολύψωμε, δὲ πρέπει νὰ μᾶς ξεφύγη πιά.

'Ο ντέτεκτις ὥρμησε στὰ πηδάλια. Τὰ χέρια του κινήθηκαν μὲ ἀπίστευτη γρήγοράδα. "Η πλώρη τοῦ καταδιωκτικοῦ διαστημοπλοίου τῆς Διαπλανητικῆς Αστυνομίας στράφηκε πρὸς τὸ μέρος τῆς τεράστιας σφαίρας. "Η ἀπόστασι ποὺ χωρίζε τὰ δυὸ σκάφη ήταν ἀρκετὰ μεγάλη. Μέσα σὲ λίγα λεπτά ὅμως αὐτὴ ἡ ἀπόστασι ἔφτασε στὰ δύο μιλλια. 'Ο Σέρινταν διέκοψε τὴν ταχύτητα τοῦ ἀστροπλοίου κι' ἔβαλε σ' ἐνέργεια τὸν αὐτόματο πιλότο πλεύσεως. Τώρα δὲ σύγκος τῆς σφαίρας φαινόταν περισσότερο τεράστιος. Μπροστά της τὸ ἀστρόπλοιο ἦταν ἓνα ἀστῆ μαντο πραγματάκι. Σὰν μιὰ μύγα ποὺ στριφογύριζε μπροστὰ σὲ μιὰ μπάνια ποδοσφαίρου τρείς φορὲς μεγαλύτερη ἀπὸ ἔκεινες ποὺ χρησιμοποιοῦσαν στὰ ποδοσφαίρικά μάτς. Καὶ μονάχα ἀντιπαριγε μιὰ στροφὴ ἡ χαλύβδινη αὐτὴ σφαίρα κι' ἐπεφτε φτάνει.

νω στὸ ἀστοόπιλοιο θὰ τὸ ἔ-
λυωνε καὶ θὰ τὸ μετέβαλλε
σ' ἐνα σωῶ παλιστιδεύικῶν.

— Ποόσεχε, Λῆ Πό!, φώ-
ναξε δέ Σέοινταν.

"Υστεροί γύρισε στὸν μι-
κρὸ ποὺ παρακολουθῶσε μὲ
τὰ ἔμπινα μάτια τὸν τὴν κά-
θη κίνησι τοῦ μεγάλου φίλου
του.

— 'Εδω, Μίκυ!

Τὸ παιδὶ μὲ δυὸ πηδήμα-
ματα βρέθηκε κιντά του. Τὸ
πρόσωπό του ἀστοαφτε διπό
ναρά καὶ εύτυχια, καθὼς ἔ-
βλεπε πώς πλησίαζε ἡ ὥρα
τῆς διάσεως. Κάθε περιπτέ-
ται ήταν γλέντι γιὰ τὸν κοκ-
κινωμάλη Μίκυ.. Ποτὲ δὲν
λονάριζε τὸν κίλμανο σύτε
τριν πρέστησε καυματά φάρα ἢ
ιδιὰ ἀπὸ τὸ νοῦ πώς μπο-
οιοῦσε νὰ συμβῇ κακὸ σ' πύ-
τον ἢ στοὺς φίλους του. "Η-
Ερεσ πώς δέ θες εἶναι πάντα
μὲ τὸ μέσος ἑκείνου ποὺ ἀ-
γκανίζονται νιὸς τὸ Δίκαιο καὶ
τὸ κοιλὸ τῆς 'Αθωπότητος.

— 'Εδω, Μίκυ!

— 'Εδω εἶναι, κύως Τζέ!

"Ο ντέτεκτιβ τοῦ ἔδειξε τὸν
υσιγλὸ ἐκτοξεύσαντα τῆς ἀτο-
μικῆς διεστοτεπίλλας. Μὲ δυὸ
λόγιοις τοῦ ἔξηγησε τί ἔπρεπε
νὰ κάνῃ.

— Μ' ἔνα χειρισμό, εἶπε,
θὰ φέρω τὸν «Πρωτέα» πολὺ¹
κιντά στὰ σφαῖρα. "Οταν ἡ
στιγμὴ εἶναι κατάλληλη, θὰ
ἐκτοξεύσης τὴν τοσπίλλη τρι-
βάντας ποὸς τὰ πίσω αὐτὸ-
τὸν μοχλό. Ποιὴν ἡ τοσπίλλη
ἔκρουνη καὶ ἐπακολουθήσῃ ἡ
ἔκρηξη τῆς δόμβας, τὸ σκά-
θος μας θὰ πρέπει νὰ βρί-

σκεται μακριά. Κατάλαβες,
Μίκυ;

Οἱ βολβοὶ τῶν ματιῶν τοῦ
παιδὸν στριφογύρισαν κυττά-
ζοντας πότε τὸν Σέρινταν,
πότε τὴ σφαιρικὴ δόμβα, πό-
τε τὸν διακόπτη.

— 'Εν τάξει!, εἶπε. Κατά-
λαβα.

'Ο ντέτεκτιβ ἔδειξε μιὰ μα-
τιὰ πρὸς τὸ Λῆ Πό.

— Ο ποοβολέας σταθερὰ
στὸ στόχο!, τοῦ φώναξε.

— Σύμφωνοι!, ἀπάντησε δέ
Λῆ Πό. Μήν ἀνησυχής γιὰ
μένα.

Μὲ σφιχτὰ δάντια δέ Σέριν
ταν διπλώσε τὰ χέρια πρὸς
τοὺς διακόπτες τῶν ταχυτή-
των. Τὸ ἀστρόπιλοιο γιὰ με-
σικὰ λεπτὰ κινήθηκε γοργά.
"Υστεοα ἀπότομα στοιμάτη-
σε καὶ ὅλα μέσα ἐκεῖ ἔ-
τζισου ὑπόκινφα.

— Εμπρός, Μίκυ!, ἀκού
στικε βραχινή ἡ φωνὴ τοῦ ντέ
τεκτιβ. Πῦσι!

Τὸ παιδὶ μὲ μιὰ κίνησι τρι-
μαχτικὰ γοήγορη φούχτισε
τὸ μοχλό. Τὸν πράσινη πρὸς
τὰ πίσω καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς ἀ-
εροτοσπίλλες τοῦ «Πρωτέ-
ας II» ἐκέιμπε σφυρίζοντας
ἄγρια πρὸς τὴν σφαιρικὴ δόμ-
βα.

— Κιαστηθῆτε ἀπ' τὶς χει-
ρολαβές! φώναξε δέ Σέριν-
τον.

"Απάχτηκαν ἀπὸ τὶς χει-
ρολαβές τὴι ιστιγμὴ ὀκριβῶς
ποὺ μὲ εἶναι ταχύτατο χειρί-
σμὸ τὸ ἀστρόπιλοιο ἔπαινε
μιὰ βουτία παὸς τὰ κάτω ἐκ-
τοξεύοντας τέσσερις μαζὶ ἀ-

πωθητικούς πυραύλους. Βούτηξε στό άχανές σκοτάδι τού διαστήματος προσπαθώντας νὰ βρίσκεται δυστὸ πιὸ μακριὰ ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς ἔκρηξεως ποὺ ἐπόρκειτο νὰ ἐπακολουθήσῃ. "Υστεαὶ Σέρινταν, δταν πιὰ εἶχε δισπύσει: ἀφετὰ χιλιόμετρα, μὲ κινήσεις γοργές καὶ ἀποφα σιστικὲς ξανάφερε ἡδὲ κάθετη γραμμὴ πλεύσεως τὸ σκάφος. Βάζοντας ἀμέσως σὲ λειτουργία τῆς ἡλεκτρονικῆς διόπτρες προσπάθησε νὰ ξεχωρίσῃ μέσα στὸ σκοτάδι τὶς λάμψεις τῆς ἔκρηξεως. Τὰ μάτια του ὅμως σκοτείνιασσαν κι' ἔγινε ἀπότομα ἀνήσυχος. "Η τορπίλῃ δὲν φαινόταν νὰ εἶχε κάνει καμιαὶ μεγάλη ζημιὰ στὴν τεράστια δόμιδα. Μιὰ γλώσσα φωτιᾶς μονάχα διακριόταν μέσα στὸ διάστημα. Αὐτὸ ποὺ περίμενε. Ἡ τρομαχτικὴ δηλαδὴ ἔκρηξη ποὺ θὰ κατέστρεφε τὴν βόμβα δὲν ἔγινε.

Θὰ ξανδοκιμάσσουμε! εἶπε μὲ σφιχτὰ δόντια. Μὲ τὴν πρώτη δὲν κάναμε τίποτα. "Έχουμε ἄκομα ὅλλες ἔξη ἀεροτορπίλλες... "Ετοιμοι, Λῆ Πό, νὰ ξαναπιάστης τὴ σφαίρας μὲ τὸν προβολέα σου! Καὶ σὺ Μίκυ στὴ θέσι σου! Ξαναγυρίζουμε.

Τὰ μάτια τοῦ διαστήμου ντέ τεκτιβ ἀστραφῶν σὲν ἀποσλά: Ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ διαστήματος ἀφρισε πάλι νὰ κατευθύνη τὸν πρωτέα πρὸς τὴν φλεγόμενη σφαίρα.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΑΙ Η ΒΟΜΒΑ

Ο ΣΤΕΡΕΟ-ΣΚΟΠΙΚΟ Σ προσδολέας κατώ διπλούς τοὺς ἐπιδέξιοὺς χειρισμοὺς τοῦ Λῆ Πό, διαγράφουσας φωτεινὰ τόξα μέσα στὸ σκοτάδι, ἐνετόπισε ὑστεραὶ ἀπὸ δέκα λεπτὰ καὶ πάλι τὴ βόμβα. Φλόγες ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ ένα πλευρό της. Ἀλλά, μολονότι ἡ σεροτορπίλη, εἶχε ὀνοίξει μιὰ τρύπα πέντε ἡμέτρων, ἡ βόμβα ταξίδευε μὲ κατεύθυνσι πάντα πρὸς τὴ Γῆ. Ο μηχανισμός της λειτουργούσε κανονικά.

— "Υπάρχουν στεγανὰ διαμερίσματα σ' αὐτὸ τὸ σατονικό μηχάνημα τοῦ δλέβρου!, γρῦλλισε ὁ ιτέτεκτις. Ἀλλὰ δὲν νομίζω πῶς θὰ μπορέσῃ ν' ἀντέξῃ καὶ στὴ δεύτερη τορπίλῃ μας. Προσοχή. Μίκυ!

Ἐκτελώντας γοργὰ τοὺς κατάλληλους χειρισμούς, ἔφερε πάλι τὸ ἀστρόπλοιο στὴν κατάλληλη θέσι. Ἡ σφαίρα δρισκόταν πάλι σὲ ἀπόστασι: βολῆς. Μὲ ἐντεταμένη βλη τὴν προσοχή του, ἐτοιμός μετὰ τὴν ἐκσφενδόνισι τῆς τορπίλης ν' ἀπομακρύνῃ μὲ κεραυνοβόλα ταχύτητα τὸ ἀστρόπλοιο ἀπὸ τὴ βόμβα, σήκωσε τὸ χέρι. Τὰ μάτια τοῦ παιδιοῦ ποὺ παρακολουθοῦσαν κάθε κινησι τὸν τρεμόταξαν. Τὰ δάχτυ-

λάς του τυλίχτηκαν στὸν μοχλὸν ἐκσφενδονίσεως. 'Ο Σέρινταν ἀνοίξε τὸ στόμα του, ἔτοιμος νὰ δώσῃ τὸ πάραγελμα πύρ. Μὰ ἡ φωνὴ του πνίγηκε καὶ μιὰ ὀναρθρητική κραυγὴ βγήκε ἀπὸ τὸ στόμα του. 'Ηταν μιὰ ἀσυγκράτητη κραυγὴ τρόμου, ἐκπλήξεως καὶ ἀπελπισίας μαζί.

— "Οχι, Μίκυ!, κραύγασε. "Οχι, σύλη τορπίλλη!"

Τὸ παιδί τάχασε καὶ γούρλωσε τὰ μάτια. "Αφησε τὸν μοχλὸν κι' ἔτρεξε κοντά στὸν υπέτεκτι. Κάτι σίγουρα ἔπρεπε νὰ εἴχε πάθει ὁ μεγάλος του φίλος. 'Ο Σέρινταν πέρασε τὴν παλάμη του πάνω ἀπὸ τὰ μάτια του.

— Κύτταξε ἑκεῖ, Μίκυ, εἶπε μὲ πνιγῆτη φωνῇ. Κύτταξε καλά καὶ πές μου ἂν ὄντεύουμαι.

'Ο Μίκυ κύτταξε ἀπὸ τὸ δισφανές κρύσταλλο τοῦ θαλάμου διακυβερνήσεως πρὸς τὸ μέρος ποὺ τοῦ ἔδειχνε ὁ υπέτεκτι. Στὴν σφαιρικὴ βόμβα ή πρώτη τορπίλη εἶχε δημιουργῆσει ἔνα μεγάλο ἄνοιγμα. Κάπω ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα σύτο ἔβγαιναν φλόγες. Πισω ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα δύως φαίνονταν δύο κομμάτια ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς βόμβας. 'Ενα εἰδος καυκλικού δωματίου μὲ λογῆς—λογῆς μηχανήματα. Καὶ ἀνάμεσα στὰ μηχανήματα αὐτὰ πηγαίνοερχονταν κάμπτοσοι Γιγαντοκέφαλοι προσπαθῶντας νὰ σβύσουν προφανῶς τὴν πυρκαϊά. Μέσα στὸ σωρὸ δύως τῶν Γιγαντοκέφαλων ὑπῆρχε καὶ μιὰ γυ-

νάικα. 'Η γυναῖκα αὐτὴ ἦταν δεμόνη χειροπόδαρα ἐπάνω σ' ἓνα κάθισμα. Φοροῦσε στὸ λὴ διασπημανθρώπου ὄλλα χωρὶς περικεφαλαία.

— 'Η δεσποινὶς Νάνσυ!, φωνάξε χαρούμενα τὸ παιδί. 'Η δεσποινὶς Ἐβιλγκτον!

— Δὲν γελάστηκε μοι πόνο Μίκυ! εἶπε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ὁ Τζόε.

— "Οχι, κύριε Σέρινταν. Αὐτὴ εἶναι... Θά τοὺς τὴν πάρουμε!

Τούτη ἡ συνάντησι μέσα στὸ σκοτάδι τοῦ διαστήματος καὶ κάτω ἀπὸ τόσο τραγικές συμθήκες ἦταν κάτι ποὺ κακεῖς δὲν περίμενε. Γιὰ μερικὲς στιγμὲς ὁ Σέρινταν εἶχε τὴν αἰσθηση πώς θὰ σαλέψψῃ τὸ μυαλό του. Οἱ κακούργοι—δέν ύπηρχε τώρας κιμμιά: ἀμφιβολία—εἶχαν ἀπαγάγει τὴ Νάνσυ γιὰ νὰ τὸν ἐκβιάσουν νὰ σταματήῃ—τὸν πόλεμο ἐναντίον τους. "Ομως δέλεποντας πώς ἔκεινος δὲν ἔνιοούσε νὰ καταδέσῃ τὰ τλαὶ, βιρῆκον αὐτὸν τὸν ἄντα δρό πρότο τῆς ἐκδικήσεως. 'Εστελναν χειροπόδαρα δεμένη μέσα στὴ βόμβα μαζί μὲ τους νόρι τὴ Νάνσυ. Τὸ καρτύριό της θὰ ἦταν σίγουρο φριχτό. Γιατὶ οἱ νόροι, ἀφοῦ εἶχαν χάσει τὴ δούλησή τους καὶ μέρος ἀπὸ τὴ σκέψη τους, δὲν θὰ ἔξεραν δέσμαια τὸ ὄκρισμά τους περιμενε στὸ τέλος αὐτῆς τῆς διαδρομῆς. "Εγὼ ἡ Νάνσυ ἔξερε τὸ φριχτὸ τέλος ποὺ τῆς εἶχαν προετοιμάσει. Θά γινόταν ἐνα μόριο σκόνης μέσα στὴν

το αμαχτική έκφρηση που θά ά-
κολουθούσε τή σύγκρουσι τής
τερψτοτίας βόμβας μὲ τή Γῆ.

— Ή καρδιά τοῦ Σέρινταν
σπουδάτησε ωά χτυπώση. Άλλά
αύτὸ δὲν κωάτησε πεισμόσ-
τερο ἀπὸ μιὰ στιγμή. Τὸ γυ-
μνασμένῳ μυστό του μπήκε
πάλι σὲ κῆλησι. — Ενας τρό-
πος μονάχα ύπηρχε. Τὸ σχέ-
διο καταστρώθηκε γεργά στὸ
νεῦ του.

— Θά τοὺς τὴν πάροιμε
πιτισιρίκο!, εἶπε σχεδὸν εύ-
θυμα ἀπαντῶντας σ' αὐτὸ
ποὺ εἶπε τὸ παιδί. Θά τοὺς
τὴν πάροιμε, ἔστω κι' ὁν πρό-
κειται μὲν ψηθούμε σ' αὐτὴ
τὴ βόμβα ποὺ καίγεται! Λῆ
Πό!

Τὸ έδώκοσμο πλάσμα ἔ-
στοιψε τὸ μυτερὸ σύγχρονο
πρὸς τὸ μέρος τοῦ ντέτεκτιθ
καὶ κούνησε τ' αὐτιά του. Α-
ποδειξι; πώς ήταν ἔτοιμο ν'
ἀκρούστη.

— Λῆ Πό, στερέωσε τὸν
πιοσθιλέα σου σὲ μιὰ μόνι-
νη θέσι;! Θά λειώνα γιὰ λινὸ
ἀπὸ τὸ σκάφος καὶ πρέπει ν' ἀ-
ναλάβῃς ἐσύ τὴ διακυβέοντ-
σι του. Ο Miku θὰ σου κάνη
παρέα. Θά μὲ παρασκούθηξ
Λῆ Πό, καὶ θὰ είσαις: κουτά
στὸ ὑπεροχητικὸ ψηφάνημα.
Ἀπὸ τὸν ὑπεροχητικὸ ποιμό
του σκαρφύνδοσι μου θὰ σεύ-
δινω δημόγεις.

— Ο Λῆ Πό κούνησε τὸ κε-
φάλι, δίλλα τὰ μάτια του ἔ-
δεχνον ἀπορία.

— Θά βγῆς ἔξω, κύρ ε Σέ-
ινταν; ρώτησε.

— Ναι, Καὶ σύ, Miku, μήν

κατεβάζης τὰ μοῦτρα!. Δὲν
εῖναι διωλειὰ γιὰ μικρούς αύ-
τη. — Αν φήθω, δὲν θέλω νὰ
είσαι πατρέα μου...

Μὲ γοργὲς κινήσεις ὁ ντέ-
τεκτιθ φόρεσε τὴν μεταλλικὴ
φάσμα τοῦ διαστήματος καὶ
ἀδίσταχτα προχώρησε πρὸς
τὴν σπειργυλὴ ἔβοδο τοῦ ἀ-
στροσκάφους. Πατώντας ἔνα
κινητή πάνησις τὸ καπάκι καὶ
ρίχτηκε στὸ κενό. Ταλαιπω-
τηκε λίγο, διλλὰ σύντομα, ξα-
νεθρίσκοντας τὴν ισορροπία
του, ἀρχίσε νὰ κινήται γεργά
ποδὸς τὸ μέρος τῆς βόμβας
παντὸν δισκότον τώσα κάπως
μακρύτερα ἀπὸ πρίν. Άλλὰ
δ Σέρινταν δὴ, θ' ἀργούμεσ
πολὺ νὰ τὴ φτάσῃ. Κάπω ἀπὸ
τὴ μασχάλη τῆς ἀστροναυτι-
κῆς φόρμας του ύπηρχε δ
διεκόπτης τῶν ἀπωμητικῶν
στομικῶν πυραύλων. Οἱ πύ-
ραυλοὶ θρίσκονταν στερεωμέ-
νοι: στὴν ράχη του πλάι στὴ
σιλικινὴ διηγόνου. Πάτησε
τὸ κινητή καὶ μιὰ γλώσσα
φωτιᾶς ἐπεπετάχτηκε ἀπὸ τὴ
ράχη του. Ο ντέτεκτιθ ἔνσιω-
σε ἐνα τυνατὸ τράνταγμα
καὶ τὸ κινητή του σὰ ρούκετ-
το πετάχτηκε πρὸς τὰ ἐμ-
πόρια. Ἐκεὶ κάπου κοιτά τὸ
δικιυστήκε σχεδὸν σύμεσως
μ' ἡ ψήφη ἐκεντρικὸ ποιεύ
σε στὸ ὑπεροχητικὸ στοιχεῖο
τῆς περικεφοίλαίας του. Ερρι-
ξε μιὰ ματιά πρὸς τὰ πλάγια
καὶ ἀνασκίτησε. Πίσω του,
μέσα σὲ μιὰ στολὴ διαστη-
το θρώπου, ἐκρότιαν ὁ Mi-
ku!

Ο ΣΕΡΙΜΤΑΝ ΔΡΑ

ΥΣΤΕΡΑ από δύο λεπτά, είχαν φτάσει τη γιγαντιαία σφαίρα. Άπεφυγαν νά πληγούσιον τό μέρος όπ' δημοσίευσαν οι φλόγες. Έκεινο που έκανε έπιπλωσι στὸν ντε τεκτιθήσαν διέδειν και μιά συντίθεσαν από μέρους τού πληρώματος τῆς βάρυβασ. Ούτε δταν άρρειξαν τὴν πρώτη τορπίλην εναντίου τοὺς φάνηκαν νά θύμισφέρωνται, εύτε τώρα ποὺ τοὺς έβλεπεν νά πλησιάζουν. Αύτο δέν μπορούσε νά τὸ έξηγήσῃ.

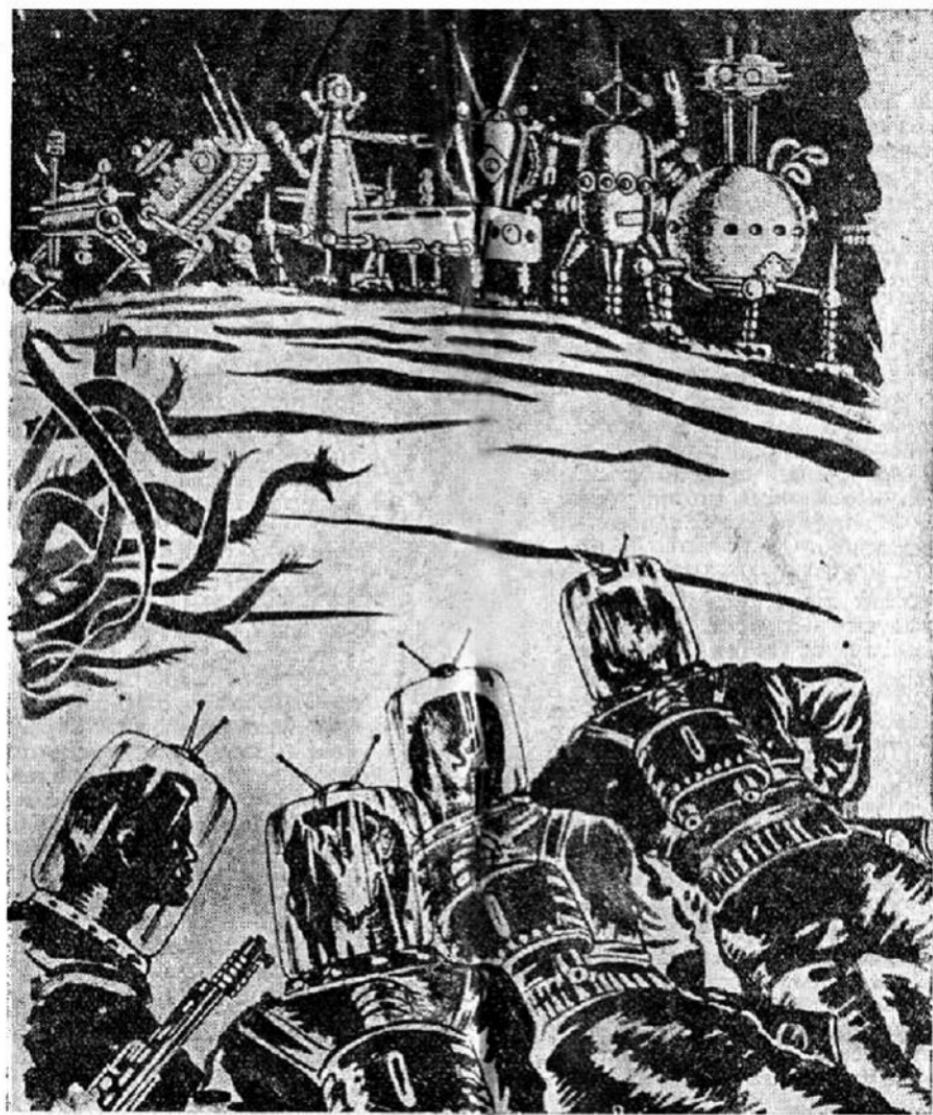
Σκαρφάλωσαν στὸ έξωτερικό περίβλημα τῆς βάρυβασ καὶ μὲ άκροβατικές κινήσεις δένασ πίσω από τὸν δόλο, μετροστὰ δέ Σέργιτου πίσω ὁ Μίκου, έφτασαν σ' ἔνα σημεῖο τοὺς θεωρέωντες τὴν θυρῷ μιᾶς στρογγυλῆς πάροτας. Χρησιμοποιούντας τὸ πιστόλι τῶν διοικητικῶν αστέρων διέτεκτιθήσαν τὰ θλάσιμα ποὺ κρατοῦσαν θρητικά κλειστὴν τὴν πόρτα καὶ τὴν σύνοψην. Ήριξε δένα θλέμμα πρὸς τὸ μέσα. Άπο τὸ δένα γιατὶ ξεκινούσε μιὰ δρθῆ σιδερένια σκάλα που ἐμποτίζεται κατεβαίνη σ' δένα θαδὸν πηγάδι, στὸ βάθος τοῦ διποίου τρεμαφεγγες κάποιο φῶς.

Ο ντέτεκτιθήσαν μέσα απὸ τὸ μικρόφωνο τῆς περικεφαλούσας τού τρός τὸ παιδί.

— "Άκουσε τί θὰ σου πῶ, Μίκου. Στὸ έσωτεροκό αὐτῆς τῆς σφαίρας υπάρχουν έκατο τόνοι: λαργάλιοιμ. Κατὰ συνέπειαν μιὰ σφαίρα δὲ μιὰ δικτίνα ποὺ θὰ ξεγονεῖς απ' τὰ πιστόλια μας θὰ μπορούσε νά κάψη μεγάλη καταστροφή. Δέν — θὰ χρησιμοποιήσουμε λα:πὸν δηλα γιατὶ μπορούμε ν' απιναχθούμε μαζί τους.

— 'Εν τόξει, κύριε Τζέ! απόντησε μέσα από τὴν περικεφαλαία του διακινούμαλλης πιστορίκος καὶ γέλασε. Είναι μιὰ εύκαιρια νά ξεμουδάσουμε λίγο. "Έχω καϊσθά νά χρησιμοποιήσω τὶς γροθιές μου.

Πρήγα κατέβοι στὸ θαδὺ μεταλλικό πηγάδι ποὺ έχασκε μπροστά τους, ὁ Σέργιτον γύρισε καὶ κύτταξε τὸν «Πρωτέα». Τὸ διαστημόπλοιο κρατούμε πάντα τὴν ίδια από στοσι. "Ο ντέτεκτιθήσαν μεγέλωσε εύχαριστημένος. "Ο Ληπίδης ήταν πρώτης γραμμῆς πιλότος. Κατέβηκον τὴν σιδερένια σκάλα. Τώρα βρίσκονταν στὸ έσωτεροκό τῆς σφαίρικής βάρυβασ. Η θερμόκρασία ἐδῶ ήταν θυρηλή. Η πυρκαϊά ποὺ διούλευε στὸ κάτω μέρος τῆς σφαίρας ήταν φανερὸ πώς προκαλούσε τὴν αυξηση. Τῆς θερμόκρασίας αὐτῆς. Οι στολές δίμως πεύ φορούσαν διέτεκτιθήσαν τὸ πατούδι είχαν μιὰ ειδική κατασκευή. Κρατούσαν πάντοτε εἰς φυσική θερμόκρασία τὸ άνθρωπικό σῶμα καὶ τὸ προστάτευσαν τοσού απὸ τὴ δυγατὴ παγωνιά σσο κι' απὸ τὴν

"Όλα τα άνθρωπόμορφα ρομπότ και οι μηχανές έπανεστάτησαν και κάθε προσπάθεια πρὸς άμυνα αποδείχθηκε μάταιη.

Ισχυρή ζέστη.

Στὸ τέρμα τῆς σκάλας σταμάτησαν. Γύρω ἀπὸ τὴ σκάλα ύπηρχε ἔνα ὅκταγωνο διαιμέρισμα ποὺ φωτιζόταν ἀμυδρά. Σὲ κάθε πλευρὸ τοῦ οκταγώνου αὐτοῦ ύπηρχε μιὰ πόρτα. Ο ντέτεκτιβ περιεργά στηκε προσεχτικὰ αὐτὲς τὶς ὄχτα πόρτες. "Ενας Θεός μονάχα ήξερε ποιά ἐπρεπε νὰ διαλέξουν ἀπ' ὅλες. Μὲ τεντωμένα τ' αὐτιά, ἔτοιμοι νὰ πιάσουν καὶ τὸν ἐλάχιστο βόρυβο, περιμέναν. "Ενα δουητὸ μονότονο ἀκουγόταν σὰν νὰ δουλεύει κάπου μακριὰ κάποιο μοτέρ.

Ἐαφνικὰ τὸ παιδὶ ἀνασκίρτησε.

— Κύριε, Τέξ!.. ψθύρισε. Κυττάχτε ἔκει!

Τὸ ραδιοτηλέφωνο τοῦ σκαφάνδρου τοῦ Σέρινταν ἔπιασε αὐτὸν τὸν ψίθυρο. "Ο ντέτεκτιβ γύρισε ἑαφνιασμένος. Μιὰ ἀπὸ τὶς ὄχτα πόρτες ἔνοιγε ἀθόρυβα κι' δταν ἄνοιξε. Ἐντελῶς ἔνα κύμα φωτὸς ὠρμῆσε μεσσα στὸ ὅκταγωνο διαιμέρισμα. Μὲ μιὰ κίνησι πιὸ γρήγορη ἀπ' τὴν ἀστραπὴν ὁ ντέτεκτιβ καὶ τὸ 'Ελληνόπουλο παραμέρισαν καὶ βρέθηκαν ἔξω ἀπὸ αὐτὸ τὸ δυνατὸ φῶς. Κόλλησαν τὴ ράχη στὸν μεταλλικὸ τοῖχο καὶ ἔμειναν στὴ σκιά. Τὸ φῶς ἦταν ἐκτυφλωτικὰ λευκό. Εἶχε μιὰ ισχυρὴ ἔντασι ποὺ ζάλιζε. Ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ ἔρχοταν τὸ φῶς ἀκούστηκαν φωνές. "Ηταν κουβέντες σὲ μιὰ γλώσσα ποὺ δὲν καταλάβαιναν. Ή καρδιὰ τοῦ Μίκου χτύπησε δυνατά. Τὸ φῶς ἀρχίσε νὰ κινήται πρὸς τὸ μέρος τους. "Ο Σέρινταν διοπτάξε τὸ

Μίκου κι' ἔκανε μαθικὰ βόήματα πλάγια. Τὸ φῶς στάθηκε στὸ οημεῖο ἀκριβῶς ποὺ δρίσκονταν ἔνα λεπτὸ μωρίτερο αὐτοῖ. "Εμοιαζε σὰν ἔνα ζωντανὸ πρᾶγμα ποὺ εἶχε διττηληφθῆ μιὰ ξένη παρουσία κι' ἀγωνιζόταν νὰ τὴν συλλάβῃ. Ο ντέτεκτιβ ἐσφίξε σπασμωδικὰ τὶς γροθιές του. Τὸ φῶς σάλταιρε σὰν ἔνα ζωντανὸ φωτεινὸ φίδι καὶ ἐπεσε ἀπάνω τους. "Ο Μίκου ἐκλεισε τὰ μάτια θαυμπαμένος ἀπὸ τὴν δυνατὴ ὄστιμοβολία. "Ο Σέρινταν γύρισε τὸ πρόσωπο πρὸς τὴν πόρτα γιὰ ν' ὀσπούγη τὸ ἐκτυφλωτικὸ φῶς. Κύτταξε πρὸς τὴν πόρτα καὶ ὀμαρίγησε δίσια. Πέντε Γιγαντοκέφαλοι μὲ μιὰν ἀπαύσια ἔκφρασι στὰ σφαιρικὰ πρόσωπά τους στέκονταν ἔκει καὶ τοὺς κυττούσαν κοροϊδευτικά. "Ο ἔνας ἀπ' αὐτοὺς κάτι είπε στους ὄλλους. Οι ὄλλοι κούμησαν καταφατικὰ τὸ κεφάλι: γελώντας δραχινά. "Εἰκενίος ποὺ μιλήσε τράβηξε τότε ἀπὸ τὴ ζώνη του ἔνα μακρὺ μαχαίρι. "Ο θρυλικὸς ντέτεκτιβ κατάλαβε. Τὸ χέρι ποὺ κρατοῦσε τὸ μαχαίρι στηκώθηκε στὸν ἀέρα καὶ τὸ μαχαίρι ἐκσφενδονίστηκε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σέρινταν. "Ο ντέτεκτιβ πήδησε πλάγια καὶ τὸ μαχαίρι δράντησε στὸν μεταλλικὸ τοῖχο. Τὸ πρόσωπό του ἔγινε χλωμό, ὄλλα τὸ δλέμμα του πήρε μιὰ τραχειά ἔκφρασι, ποὺ ἔκανε ὄλους τοὺς κακούργους ποὺ δρίσκονταν στὸ δρόμο του νὰ τρέψουν.

— Μαζί μου, Μίκου!, φώναξε. "Ετοιμοι!

"Η κραυγὴ συνέφερε τὸ παι-

δι ποὺ θαμπωμένο ἀπὸ τὸ δυνατὸ φῶς εἶχε ἀρχίσει νὰ χάνῃ τις αἰσθήσεις του. 'Ο μικρὸς τίναξε πρὸς τὰ πίσω τὸ κεφάλι σὰν ἔνα ἄγριο ἄλογο. 'Ο Σέρινταν εἶδε κάποιον ἀλλού ἀπὸ τοὺς Γιγαντοκεφάλις νὰ κίραται ἔνα δῦμοιο σὰν τὸ πρώτο μαχαίρι στὰ χέρια του. 'Η λεπίδα ἀστραψε πάλι στὸν ἀέρα ἔτοιμη νὰ διαγράψῃ τὴ θαυμάσιμη τροχιὰ τῆς πρὸς τὸ μέρος του Σέρινταν. 'Ο Σέρινταν ὅμως δὲν δίστασε. Χύμηξε πρὸς τὴν πόρτα μὲ σκυφτὸ τὸ κεφάλι. Πίσω του μούνταρε διπισιρίκως δι Μίκου. Τὰ δάχτυλα τοῦ ντέτεκτιβ τυλίχτηκαν σὰν μιὰ σιδερένια ταύλια γύρω ἀπὸ τὰ κύρπὸ τοῦ χεριοῦ που κίρατούσε τὸ μαχαίρι. 'Ακούστηκε ἔνας κράκ, ὁ αιστριχιαστικὸς κρότος που κάνουν τὰ κόκκαλα ποὺ σπάνε. Τὸ μαχαίρι ἐπεσε στὸ σιδερένιο πάτωμα κι' ἔκει, σε πιὼν τὸ κρατούσε σούσιασε σὰν πληγαμένος λύκος. 'Ανοιξε τὸ στόμα του νὰ δαγκώσῃ. Μάλιστα τοῦ Σέρινταν τὸν πρόλαβε. Σηκώθηκε κι' ἐπεσε βασειὰ στὸ σφαιρικὸ του κεφάλι καὶ δι Γιγαντοκεφαλίδως τυλίχτηκε πρὸς τὰ πίσω δρυγώντας. Στριφογύρισε καὶ σωριάστηκε.

— Εγ τάξει κύριε Τζό! φώναξε δι Μίκου. Σὲ λίγο κι' ἔγω θὰ δρύσω νόκ—άσου τὸν φίλο ἀπὸ ἑδῶ! Δώσε βάσι!

Καὶ τὸ παιδί καθὼς μιλούσε τίναξε πρὸς τ' ἀπάνω τὴ μικρὴ ἀλλὰ θαυματουργὴ γροθιά του. 'Η γροθιά του Μί-

κιν δρόντησε σὰν ἀστροπελέκι στὸ σαγόνι τοῦ Γιγαντοκεφαλοῦ καὶ τὸ σαγόνι ἔεβιθω θήκε.

— Αὐτὸ τὸ λένε ἀπερκατ! εἶπε τὸ παιδί γελῶντας.

'Ο Γιγαντοκέφαλος μιόγγιοισε. Τὰ μάτια του γέμισαν λυσσα. 'Απλωσε τὰ χέρια νὰ φουχτάσῃ τὸ λαιμὸ τοῦ παιδιοῦ. Μὰ δι Μίκου δὲν εἶχε κομιὰ ὅρεξι νὰ μάθῃ πῶς στραγγαλίζουν. Γλυστρήσε πιὸδες τὰ πίσω καὶ μαστρα τινάχτηκε πάλι σὰ λαστιχένια μπάλα πρὸς τὰ ἐμπρόδε μὲ τὸ κεφάλι ἀμάρμεσα στοὺς ἄμμους. Τὸ κεφάλι του χτύπησε σὰ δυνομίτης τὸ στήθος του ἐξώκοσμενο.

— Κι' αὐτὸ τὸ λένε κιουτουλιά φίλε!, φώναξε καθὼς τὸν εἶδε νὰ παραπατάῃ σὰ μενούμενος καὶ νὰ δραυτάη στὸν ἀπέναντι τοῖχο. Κουτουλάκι ψηλοκρεμαστὴ Γιγαντοκέφαλο!

Τώρα ήταν δυὸ ἑκτὸς μάχης. 'Εμεις δόμως ἀκόμα τρεῖς. Οι δύο ἀπ' αὐτοὺς οἱ χτηκοί στὸν Σέρινταν. 'Ο τρίτος δωματησε ἐναντίον τοῦ παιδιοῦ. Ο ντέτεκτιβ ἐθέσε μαχαίρια ν ἀστράφτοιν πάλι καὶ κινητερές λεπίδες νὰ διαγράφουν ἐπικένδυνοις κύκλους γύρω του. Δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς δώσῃ κατιρό. Συσπειρώθηκε καὶ ὀρμήσε. Οι γροθιές του κίνηθηκαν μὲ κεραυνοῦδρα ταχύτητα. 'Ο εὗας ἀπὸ τοὺς δύο ἔπεσε δρυγάζοντας ἔνα μακρὺ ροχαλητό. 'Ο Σέρινταν στράφηκε πρὸς τὸν

ἄλλο. Μὲ μιὰ δύρια λάμψι στὰ μάτια σήκωσε πάλι τίς γροθιές του. Μὰ ξαφνικά ἔδυστε μιὰ πνιγχτή κραυγὴ καὶ κλονίστηκε. Κάποιες ἀπὸ ἑκείνους ποὺ εἶχαν σωριαστῆ στὸ πάτωμα τοῦ ἀποπαξές ἀπὸ τὸ πόδι καὶ τὸ πράθηξε πίσω. "Έχασε τὴν ισορροπία του καὶ ἔπεσε ἀνάσκελα. "Εσφιξε τὰ δάντια καὶ δοκιμασε ν' ἀναστηκωθῇ. Μὰ δὲν πρόφτερε. "Έκείνος ποὺ κιρστούσε τὸ μαχαίρι ρίχτηκε ἀπάνω του καὶ γυνάτισε βαθεῖα πάνω στὸ σπήθος του. Εἶδε τὸ κεφτεὸ μαχαίρι νὰ σημαδεύῃ τὸ λαιμό του. "Ἀπλωσε τὰ χέρια νὰ φυλαγχῇ ἀπὸ τὸ γυπτόμυα. Μὰ δὲν ἔκοψε τίποτα. Κατάλαβε πώς ήταν χαμένος. "Η θέσι του ήταν τραγικὰ δύσκολη. "Ήταν ἀδύνατο ν' ἀμυνθῇ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ ΤΑ ΔΟΥΝΤΙΑ

Ο ΜΙΚΥ δεύλευ τις θαυματουργές γροθιές του σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ θυνμάσια. Ο Γιγαντοκέφαλος δὲν πρόφταινε νὰ μετωρῇ. Ή μιὰ γροθιὰ ἀκολουθῶντε τὴν ἄλλη καὶ μολυνότι πηδῶντε κάθε τόσο προσπαθῶντας ν' ἀρπάξῃ στὰ χέρια του τὸ παιδί δὲν τὸ καταφέρει. Ο Μίκυ γλυτωρύνει σὰ χέλι ἐνώ ταυτόχρωνα τὸν χτύπουντε ἀπὸ πάντα. Τὸ "Ελληνάτουλο" μᾶλλον γλιεντούνει τὴν ύπόθεσι. "Ε-

βλεπε τὴν ἀνήμπορη λύσσα νὰ ζωγοασφίζεται στὸ σφαιρικὸ πρόσωπο τοῦ ἀντιπάλου του καὶ διασκέδαζε μὲ τοὺς μερφαστιούς ποὺ ἔκανε καθώς κάθε τόσο ἡ γροθιά του πιεσαγειωτάγανε πότε στὸ σαγόνι, πότε στὸ μάτι, πότε στὴν μύτη του, πότε στὸ στομάχι του.

Κι' ἔκεινη τὴ στιγμὴ γλεντούσε ὁ Μίκυ. Όταν ὅμως ξαφνικά εἶδε τὸν ντετεκτίβ νὰ πεφτὴ ἀνάσκελα καὶ τὸν Γιγαντοκέφαλο μὲ τὸ μαχαίρι στὸ χέρι ἔτοιμον νὰ τοὺς καταφέρῃ ἔνα σίγουρα θανάσιμο χτύπημα ἐπαψε νὰ γελάῃ. Τὸ παιδιαστικό πρόσωπό του ἔγινε σοβαρὸ καὶ ζάρωσε τὰ φύδια του. "Επρεπε νὰ τελειώσῃ μὲ τὸν δικό του.

— Τὸ ἀστεῖα πήρανε τέλος, γοριλλά! φώναξε. Είμαι τώρα πολὺ διαστικός. "Αριτάξε αὐτὴ τὴν πλάγια!

Η γροθιά του μὲ λυγισμένη τὸν καρπό ἔκινε ἔνα βόλιο πλαινὲ καὶ προσγειώθηκε σὰ συδερένιο σφυρὶ στὸ μάγουλο τοῦ Γιγαντοκέφαλου.

— Αὐτὸ τὸ λένε, κροσσέ!, τοῦ εἶπε.

"Ήταν πραγματικά ἔνα υπέροχο κροσσέ ποὺ θὰ τὸ ζήλευε κι' ένας ἔμπειρος πυγμάχος ἀκόμα. Ο Γιγαντοκέφαλος πήρε μιὰ βόλτα σὲ σβούρα ἀπάνω στὰ πόδια του καὶ ζελησμένος ἀπὸ τὸ δυνατὸ χτύπημα ἔπεσε μὲ τὰ μούτρα στὸ πάτωμα σφαδάζυτας. Τὸ παιδί οὔτε καταδέχηται καὶ τὸν κυπτάξῃ. Μὲ δυὸ πηδήματα ἔφτασε στὸ μέρη

ρος ποὺ κίνδυνευει ὁ ντέκτιβ. Τὰ μάτια τοῦ κοκκινού μάλλη πιτσιρίκου γουρλώσανε καθὼς εἶδε τὸ μαχαίρι: ἔτοι μο νὰ κατεβῇ νὰ καρφωθῇ στὸ λαιμό τοῦ μεγάλου του φίλου.

— Χριστούλη μου!, ξεφώνισε. Θὰ τὸν σφάξῃ!

Ἐδῶ κατάλαβε πῶς οἱ γροθιές του, δὲν εἶχαν περαστι: "Ἔπρεπε νὰ βρῆ κάτι πιὸ ἀποτελεσματικό. Ἔφερε τὸ χέρι στὴ ζώνη του καὶ μὲ μιὰ κίλησι πιὸ γρήγορη ἀπὸ τὴν ἀστραπὴν τράβηξε τὸ πιστόλι ἀκτίνων ποὺ τοῦ εἶχε δωσῆσει ὁ Σέρινταν. Νὰ πυροβολήσῃ φυσικὰ δὲν ἔπρεπε. 'Ο ντέκτιβ τὸν εἶχε προειδοποιήσει. 'Ο κίνδυνος ήταν μεγάλος. "Ἀλλωστε κι' οἱ ἴδιοι οἱ Γιγαντοκέφαλοι ήξεραν αὐτὸν τὸν κίνδυνο καὶ γι' αὐτὸ δὲν χρησιμοποιούσαν πιστόλια ὀλλὰ μονάχα μαχαίρια. 'Ο Μίκυ ὅμως δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ πυροβολήσῃ. "Ἔπιασε τὸ πιστόλι του ἀπὸ τὴν κάνη καὶ χρησιμοποιώντας το σὰν ρόπαλο τὸ σήκωσε καὶ τὸ κατέβασε μὲ δύναμι: στὸ σφιντικὸ κρανίο ἐκείνου ποὺ ἀπειλούσε νὰ σκοτώσῃ τὸν ντέκτιβ. Τὸ χτύπημα ήταν μελετημένο καὶ ἔφερε κεραυνοβόλο ἀποτέλεσμα. 'Η λαβὴ τοῦ πιστολιοῦ ἔκανε γκέλ στὸ κρανίο τοῦ Γιγαντοκέφαλου καὶ ὁ Γιγαντοκέφαλος ἄφησε τὸ μαχαίρι ποὺ κρατούσε, ξέχασε τὸν ντέκτιβ καὶ ἔπεσε βαρὺς

πρὸς τὰ πίσω μουγκρίζοντας.

— Εἰσαι ἐν τάξει, Μίκυ!, φώναξε ὁ Σέρινταν καθὼς σηκωνόταν. Λίγο ἀκόμα καὶ θὰ ἥμιουν μακαρίτης.

— Νομίζω πῶς τὸ γλέντι τέλειωσε ἔδω, κύριε Τζό!. εἶπε τὸ παιδί.

— Ναι πιτσιρίκο. Ἀλλὰ πιὸ μέσα μπορεῖ νάχουμε και νούργια διασκέδασι. "Ο, τι καὶ νῦναι: ὅμως πρέπει νὰ φτάσουμε ἔκει ποὺ βρίσκεται ἡ Νάνσυ. Πάμε.

Πέρασαν χωρὶς νὰ χάσουν λεπτὸ τὴν πόρτα ὅποιο ἐρχόταν τὸ ἑκτυφλωτικὸ φῶς. Εἶδαν τὸν προσολέα ποὺ ἔρριχνε αὐτὸ τὸ φῶς, τὸν ἐσβυσαν καὶ προχώρησαν. Ενας σωτός λαβύρινθος, ἀπὸ διαδρόμους ύπηρχε μέσος σ' αὐτὴ τὴν τεράστια βόμβα. Ανέβηκαν σκάλες, κατέβηκαν ἄλλες, σκοτεινοῖς πολλές πόρτες. Όσο προχωροῦσαν τόσο ἡ θερμοκρασία ἀνέβαινε. Σύμεφα καπνοῦ καὶ ἀταύγειες ἀπὸ φλόγες φαίνονταν πενήντα μέτρα μπροστά τους. 'Η φωτιά εἶχε προχωρήσει. Τώρα ὁ κίνδυνος ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ μεγάλωνε καὶ κινδύνευσαν νὰ πέσουν οἱ ἴδιοι θύματα τῆς πυρκαϊᾶς ποὺ εἶχε ἀνάψει ἡ ἀεροτορπίλλη, μὲ τὴν ὅποια εἶχαν χτυπήσει αὐτὸ τὸ σπανικὸ μηχανῆμα ποὺ προορίζόταν νὰ καταστρέψῃ μιὰ ὀλάκληρη γήινη ἥπειρο. Εξακολούθησαν ὡς τόσο νὰ προχωροῦν Οι διάδρομοι ήσαν ἔρημοι. Δὲν φαινόταν νὰ ὑπάρχη κάλη

ψυχή μέσα σ' αὐτή τὴν τεράστια βόμβα. Ἡ Νάνου δμως; ποῦ ἦταν ἡ Νάνου; "Επρεπε μὲ κάθε θυσία νὰ βροῦν τὴν μελαχροινὴ κοπέλλα ποὺ κινδύνευε νὰ βρῇ τραγικὸ θάνατο μέσα στὶς φλόγες.

Ο Σέρινταν δάδιξε ἀμίλητος. Μπροστά αὐτὸς πίσω ὁ Μίκη μὲ μάτια γεμάτα σγωνία καὶ νευρικὲς κινήσεις προχωροῦσαν κι' ἔφαρχων τὸ σῆνα μετὰ τὸ ὄλλο τὰ διάφορα διαιμέρισματα. "Ἡ σφαιρικὴ αὐτὴ βόμβα εἶχε δεκάρη πατώματα. Μέσα σ' ἔνα ἀπὸ τὰ δεκάρη αὐτὰ πατώματα, σ' ἔνα διαιμέρισμα τῶν δεκάρη αὐτῶν πατώματων, ἐπρεπε νὰ βρίσκεται ἡ Νάνου. Τεράστια μηχανήματα, ἔμβολα καὶ τροχαλίες ἀπὸ χάλυβα, μεγάλοι μωχλοὶ καὶ ἡλεκτρικοὶ διακόπτες, κουμπιά, πολύχρωμα καὶ μεγάλα σπειροειδή ἑλατήρια ὑπῆρχαν παντοῦ ἀπ' ὅπου περνοῦσαν. Άλλα δὲν ὑπῆρχε καιρὸς αὐτὴ τὴν ὥρα νὰ προσέξουν τέτοια πράγματα. "Απὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ οἱ φλόγες μπροῦσαν νὰ φτάσουν στὶς ἀποθῆκες τοῦ λοιργάλιου καὶ τότε δλαθά γινόντουσαν σκόνη.

Ο δαιμόνιος ντέτεκτιβ αὐτὸς ποὺ εἶχε δύτιμετωπίσει ὡς τώρα χιλιάδες κινδύνους, ενοιωθε τώρα ἕναν παράξενο φόρο. Εἶχε τὴν αἰσθηση πάως δὲν θὰ πρόφταιναν. Προέβλεπε πῶς ἡ καταστροφὴ ἦταν πολὺ κοντά καὶ τίποτε πιὰ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς σώ-

ση οὔτε αὐτοὺς οὔτε τὴν μελαχροινὴ ἀρραβωνιαστικὴν ἄτοι. Θράμβοι ἴδρωται κατρακυλούσαν ἀπὸ τὸ μέτωπο του καὶ σσο περνοῦσε ἡ ὥρα καὶ δὲν κατάφερναν νὰ βροῦν τὴν Νάνου τόσο καὶ τὸ οὐλέμα του γέμιζε ἀπελπισία.

"Απότομα δμως ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ χαρᾶς. "Ανοιξε μιὰ πόρτα καὶ μπήκε σ' ἔνα ὄλλο διαιμέρισμα. Μέσα ἔκει ἦταν ἡ Νάνου "Εβίλγκτον! Τὸ κορίτσι δεμένο χειροπόδαρα σ' ἔνα κάθισμα γύρισε ξαφνιασμένο καθὼς ὄρκουσε τὸν θόρυβο τῆς πάρτας ποὺ ὅντις ἔδει. "Ανοιγοκλείσε τὰ μάτια του σὰ νὰ μὴν πίστευε αὐτὸ ποὺ ἔβλεπε.

— Τζέ!, φώναξε. Είσαι σύ. Τζό, ἡ ὄντειρεύομαι;

— Ναι, ἔγώ είμαι, ἀγάπη μου! εἶπε πνιγμένος ἀπὸ συγκίνησι ὁ ντέτεκτιβ.

"Εκοψε τὰ σκοινιά ποὺ τὴν κρατοῦσαν δεμένη καὶ ρίχτηκαν ὁ ἔνας στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ὄλλου. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν κόλασι τῶν φλογῶν ποὺ τοὺς τειγύριζαν ἔνοιωθαν πολὺ εὐτυχισμένοι τώρα ποὺ ξανασυντήθηκαν.

— Έμένα δὲν θὰ μὲ φιλήση καμεὶς; ἀκούστηκε παραπονιάρικη ἡ φωνὴ τοῦ Μίκη. "Έβγαλαι τὴν περικεφαλαία σου κι' είμαι ἔτοιμος.

Ο Σέρινταν γέλασε ἀνοιχτόκαρδα.

— Δῶσε του ἔνα φίλη Νάνου! Τό ἀξίζει!

Τὸ παιδί σαλταρέ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Νάνου.

Η ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ

ΜΕ δυὸς λόγια
ἢ καπέλλα α
τοὺς καταστό-
πισε. Δὲν ὑ-
πῆρχων ὅλοι:
Γιγαντοκέφα-
λοι, ἐκτὸς ὁ-
πὸ τοὺς πέντε

ποὺ εἶχον τεθῆ ἔκπὸς μάχης,
μέσα σ' αὐτὴ τὴν τεράστια
βόμβα.

— Θὰ σᾶς διηγηθῶ μιὰν
ὅλην ἄρα, τοὺς ἔιτε. τὸ πῶς
μὲ αἰχμαλώτισον καὶ μὲ υε-
τέφερον οἱ Γιγαντοκέφαλοι
σ' ἔνοι αἴγνωστο : πλανήτη.
Ἐκεῖ ὑπάρχει κιάπτοιος ἀπὸ
τὴ Γῆ ποὺ κατευθύνει ὅλες τὶς
ἐνάργειες τους. Πιστείται: γάλ
μὲ μεγάλη σπιεῖσα ποὺ θέ-
λει νὰ ἐκμεταλλεύθῃ γάλ λο-
γοις: ασμό της τὸν ὑπόγειο
πλούτο τοῦ. "Ἄστι κάνοντας
ἔμποριο ὀινόμεσσα στοὺς ὅλ-
λους πλανήτες. Ἡ σπεῖσα τὰ
ἔγει μαζί σου Τζό! Γιὰ νὰ
σ' ἐκδικηθῶν δέτειλοι καὶ
μένα νὰ τηριδέψω μ' αὐτὴ τὴ
βόμβα στὴ Γῆ. Εἶναι εὔτυ-
χημα ποὺ προφτάσατε. "Ο-
ταν ξεκινούσοιμε γί' αὐτὸ τὸ
ταξιδί: εἴμουν μαζί μὲ τοὺς
πέντε ποὺ ἀποτελοῦσσαν τὸ
πλήρωμα αύτοκτονίας αὐτῆς
τῆς βόμβαις καὶ δίκουσα τὶς ὁ-
δηγίες ποὺ τοὺς δώσανε. Δη-
λαδὴ μᾶλλον πούετε νὰ πῶ
εῖδα. Γιατὶ δένδαις δὲν ξέ-
ρω τὴ γλώσσα τους.

— Πρέπει νὰ φύγουμε,
Νάνσυ!, τὴν ἔκψη ὁ ντέ-
κτι: β. Οἱ φύλοις δυνατώνων.

— Δὲν ὑπάρχει κανεὶς φό-

δος ἀπὸ τὶς φύλοις. Τζό!
ἀπάντησε τὸ καρίτα: "Η
σφαῖοια. αὐτὴ εἶναι χωρισμέ-
νη σὲ εἰκοσιτέσσερα στεγανὸ-
διαιρέσιματα. Ἡ φωτὶδ δὲν
μεταδίδεται: ἀπὸ τὸ ἔνα στὸ
ἄλλο.

— Καὶ οἱ ἐκρηκτικὲς Ὅλες;

— Τὸ πράγμα εἶναι πο-
λὺ πιὸ ἀπλὸ ὅπο δσο μποσεῖ
νὰ βάλῃ ὁ νοῦς σου. Μ' ἔνα
διαικόπτη τὸ λοργάλιον ποὺ
εἶναι ἀποθηκευμένο ἐδῶ μέσα
γίνεται ἐντελῶς διένδυνο.
Μιὰ στροφὴ τού διαικόπτη ἀ-
νυπτεύει τὸ σύστημα πυρο-
δετῆσεως καὶ ἡ βόμβα ὅπου
καὶ νὰ πέσῃ δὲν πρόκειται
νὰ ἐκτινῇ ποτέ.

Στομάτησε νὰ μιλάῃ καὶ
προχώρως πρὸς ἔνα μηχά-
νημα. Γύοισε ἔνα διαικόπτη.
"Ενας πράσινος σπινθῆρας
πετάχτηκε. "Υστερα ἔκανε
μεσικά δήματα καὶ στήλωσε
τὸ βλέμμα της σ' ἔνα μετον-
τὴ μὲ τέσσερις δεῖχτες. Οἱ
δεῖχτες πηγανούσχοντον διαι-
γούσφοντας μικρὰ τόξα.

— Ἡ βόμβα εἶναι διχρη-
στὴ πιᾶ, εἶπε γυνιέζοντας
ποὸς τὸ μέρος τοῦ Μίκυ καὶ
τοῦ Σέρινταν. Ἀλλὰ δ κίν-
δυνος τῶρα εἶναι ὅλλος. Πλη-
σάζουμε στὴν ἔλι τῆς Γῆς,
κοί, μὲ τὴν κεκτημένη ταχυ-
τῆτοι ποὺ ἔχει αὐτὴ ἡ σφαῖ-
ρα θὰ μπῆ στὴ γήινη ἀτμό-
σφαιρα καὶ θὰ πυροκτώθῃ
ἀπὸ τὴν τριβή. Πρέπει νὰ
βγοῦμε ἀπὸ ἐδῶ μέσα τὸ τα-
χύτερο.

— Ο «Πιωπτέας» μᾶς ἀ-
κείλευθει, εἶπε ὁ Σέρινταν.
Φορέστε πάλι τὶς περικεφα-

λοισες σας! Θά ριχτούμε στὸ κενὸ καὶ θὰ γυρίσουμε στὸ σκάφος.

Οὐ ντέτεκτιβ φόρεσε τὸ σκάφανδρό του. Οἱ ἄλλοι τὸν υιοῦντικόν· Ἡ Νάνου τοὺς ὥδηγησε πρὸς μιὰ ἔξοδο ἀνάμεσα ἀπὸ ἐλικοειδεῖς διαδρόμους. Πρὶν ριχτοῦν στὸ κενὸ δὲ Σέριντων ἔβαλε σὲ λειτουργία τὸ ὑπερηχητικὸ στοιχεῖο τοῦ σκαφάνδρου του καὶ ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν Λῆ Πό.

— Λῆ Πό, εἶπε. Βάλε σ' ἐνέργεια τοὺς ἑκτόξευτες μαγνητικῶν ἀκτίνων νὰ μᾶς μαζέψης. Φύγαμε δυὸς καὶ γυρίζουμε μὲ παρέα.

— Εν τάξει κύριε Σέρινταν. Θά σᾶς φαρέψω.

Πήδησαν ἔξω. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀναιποδογύρισαν καὶ πήραν μερικές ταῦμπες μέσα στὸ οικοτάδι παρασυρόμενοι ἀπὸ τὸ ρεῦμα ποὺ σχηματίζει πάση τῆς ἡ τεράστια σφαῖρα καθὼς κατηφόριζε πρὸς τὴν Γῆ. Μά τούτῳ δὲν κράτησε πολὺ. Η δέσμη τῶν μαγνητικῶν ἀκτίνων ποὺ ἔστειλε δὲ Λῆ Πό ἀπὸ τὸν «Πρωτεαῖς τοὺς συνεκράτησε κι' ὑστεραὶ ἀπὸ λίγο ξαναβρίσκονταν πάλι στὸ καταδικτικό.

— Νὰ σαῦ σιωτήσω Νάνου εἴναι ἀπὸ τοὺς κακούργους φίλους μας, εἶπε στὴν κοπέλλα δὲ Τζόε. Είναι δὲ Λῆ Πό. Φίνο παιδί ἡλικίας χιλιών. Ἐπτοκοσίων τριάντα χρονῶν. Έρχεται ἀπὸ τὸν πλανήτη Πρωτ τοῦ Γοιλαξία καὶ μᾶς φένει μιὰ πρόσκληση ἀπὸ τὸν ἄρχοντα Μπράν. Τί

λέες γιὰ ἔνα ταξιδάκι ως ἐκεῖ πάνω Νάνου;

Τὸ κορίτσι ἀναστένεις γεμάτο ἀπελπισία.

— Πάλι ταξιδάκι, Τζό;

— Θὰ περάσουμε ὧραία σύγχρονη μου. Μπορεῖ νὰ βροῦμε κανέναν παπά ἐκεῖ πάνω νὰ μᾶς παυτρέψῃ.

— Ω! Είναι μιὰ εύκαιρια!, εἶπε μπαίνοντας στὴ στεγάσησι δὲ Λῆ Πό. Γιουρκάι κοιμπάρος ἔγω! Μήν σφρηνήτε τὴν πρόσσκλησι τοῦ ἄρχοντα Μπράν, δεσποτούς.

Η Νάνου γαύρλωσε τὰ μάτια, καθὼς ὅκουσε αὐτὸ τὸ παραξενὸ πλάσμα μὲ τὸ μακρὺ ρύγχος νὰ μιλάῃ ὀμερικαὶ ικα... καὶ... λιποθύμησε.

Ο Μίκη έξισε τὰ κούτελό του.

— Δὲν μπορῶ νὰ κοιταλάω εἴω γιασὶ λιποθύμησε ἡ Νάνου!, εἶπε. Νὰ λιποθύμησε ἀραγε ἐπειδὴ σ' ὅκουσε, Λῆ Πό, νὰ μιλᾶς τὴν γλώσσα μας ἢ νὰ τῆς ἥρθε λιγοθυμιά ἀπ' τὴν χοιρά της που σὲ ὅκουσε «ἀλεῖς ὅτι θὰ γίνης κοιμπάρος στοὺς γάιμους της μὲ τὸν Σέρινταν;

Ο Λῆ Πό κούνησε τὰ μυτερά αὐτιά του τρεῖς φορές.

— Οὔτε ἔγω μπορῶ νὰ κοιταλάω!, ὅπαντησε μὲ μιὰ εσωὴ ποὺ ἔδειχνε τὴν ἀπορία του. Δὲν δέρω ποιό ἀπὸ τὰ δύο τῆς δρεσσες περισσότερο.

ΑΓΩΝΙΑ ΣΤΗ ΓΗ

Ο ΙΝΣΠΕΚΤΟΡ Χόδαρτ, μέσα στὸ μέγαρο τῆς Διαπλανητικῆς Αστυνομίας στὴ

Γη, περίμε ν ειμέ άγωνία νέα
ἀπό τὸν Σέρινταν. Ἡ Ἀστρι
κή Ἀσφάλεια τοῦ Ἀρη εἶχε
εἰδοποιήσει πώς ὁ θρυλικός
ντέτεκτις τοῦ διαστήματος,
μόλις έλαβε τὸ μήνυμά του,
ἔφυγε διαστικά μὲ τὸν «Πρω-
τεά ||» μὲ ὀπόφαισι ν' ἀνα-
καλύψῃ τὴν τεράστια σφαι-
ρικὴ βόμβα ποὺ ἀπειλούσε
τὴ Γῆ. Καθὼς περνούσσαν
ὅμως οἱ ὥρες καὶ δὲν ἔπαιρ-
νε καμιμιά ἐπαφὴ μὲ τὸν Σέ-
ρινταν ἄρχισε νὰ γίνεται ἀ-
νήσυχος. Κατὰ τὰ συνθησμέ-
να, ἀρχισε νὰ γαθγίζῃ σὰν
μπουλντόγκ βάζοντας τα
μὲ Θεούς καὶ δαιμονες. Αὐτὴ
ἡ Ἕλλειψι νέων τὸν εἶχε βυ-
θίσει σὲ ἄγρια ἀπελπισία.
Θά ἤταν δυστυχέστερος δι-
θρωπος τοῦ Σύμπτωτος δι
ὁ ἡρωϊκὸς ντέτεκτις χωρόταν
μαζὶ μὲ τὸ ἀστρόπλοιό του
σ' αὐτὴ τὴν ἐπικίνδυνη ἀ-
ποστολὴ ποὺ τοῦ ἀνέθεσε.
Γιατὶ κάπω ἀπὸ τὰ γαθγί-
σματα καὶ τὶς ἀγριοφωνάρες
αὐτοῦ ποὺ μπουλντόγκ τῆς
Διαπλανητικῆς Ἀστονομίας
κριθόταν μιὰ τρυφερὴ καρ-
διὰ ποὺ ἔξειρε νὰ ἔκτιμάρῃ καὶ
νὰ θαυμάσῃ τοὺς γενναίους.
Κι' ὁ Σέρινταν ἤταν ἔνα παλ-
ληκάρι. «Ἐνας ἀπὸ τὰ πιὸ ἀ-
φοβα καὶ πολιμηρὰ παλληκά-
ρια ποὺ διέθετε ἡ Ἀνθρωπό-
τητα γιὰ τὴν καταπολέμησι
τῶν ἐγκληματιῶν, καὶ τῶν
συμμοριῶν ποὺ λυμαίνουταν
τους πλωνῆτες.

Μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ Χό-
βαρτ βρίσκονταν καὶ δύο δά-
λοι ἀνθρώποι, σύμβουλοι τῆς
Γίνης Κοινοπολιτείας, που

ζούσσαν τὴν ἴδια ἀγωνία.

— Γιὰ νὰ μήν σπέλνη
νέα δι Σέρινταν τὰ πράγματα
πρέπει νὰ είναι δύσκομα!, εἰ-
πε ὁ ἔνας ἀπὸ τοὺς δύο σύμ-
βουλους. Πολὺ φοβάμαι πώς
ὁ ντέτεκτις ἔμπλεξε καὶ χά-
θηκε σ' αὐτὸν τὸν δινσο ἀγώ-
να.

— Είναι φοβερό!, αμαστέ
ναξε δ δεύτερος σύμβουλος
τῆς Γήνης Κοινοπολιτείας.
Θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ στηριχθού-
με μονάχα στὸν Σέρινταν.

Τὰ μάτια τοῦ Χόβαρτ ἀ-
υτραψαν ἀγρια.

— Ἀν δ Σέρινταν δὲν τὰ
κατάφερε νὰ σταματήσῃ τὴ
βόμβα, εἴπε, καμεὶς δὲν θὰ
μπορέστη νὰ τὸ κάψῃ.

Σταμάτησε ἀπότομα νὰ
μιλάν. Τὰ μικρὰ κόκκινα φω-
τάκια τοῦ μηχανήματος ραδιο
επαφῆς μὲ τὰ ἀστρόπλοια
ἀναψων κι' ἔσβισσαν. Ο Χό-
βαρτ κράτησε τὴν ἀναπνοή
του κι' ἡ καρδιά του βράντη-
σε δίαια ὅταν ὅκουσε μιὰ
γινώριμη φωνὴ νὰ τὸν κάλη
ἀπὸ πολὺ μακρύ.

— Ἀπὸ ἀστρόπλοιον
«Πρωτεύς ||» πρὸς ἵντε-
κτορια Χόβαρτ. «Αναφορά!
ἔλεγε ἡ φωνή. Εδῶ Τζόε Σέ-
ρινταν. Επαναλαμβάνω.
Ο Χόβαρτ ὥριμησε στὸν
δέκτη.

— Ἀφησε τὰ ἐπαναλαμ-
βάνω, Σέρινταν!, οὐρλιασσε ὁ
ἵντεκτορ μπροστὰ στὸ μι-
κρόφωνο τῆς συσκευῆς. Τι
δ.ἄλλο ἔγινες τόσες διαες; Λέ-
γε, γιατὶ πνίγομαι ἀπὸ ἀγώ-
να. Ποὺ είσουνα καὶ δὲν ἔ-

στελνες νέα σου;

— "Όλα έν τάξει!, αποκοίθηκε εύθυμα ό ντέτεκτιβ. 'Η βόμβα πήρε φωτιάς όποια μιά δευτοριπύλη μας και κατεβαίνει. Δεν ύπαρχει δικιάς κανένας λόγος ανησυχής. Είναι ασφαλής και δεν μπορεί να βλάψῃ κανένα. Το πολύ—πολὺ να καμαρώσετε ένα ώδιο πυροτέχνημα όποια τη Γη. Θά αναφέρω λεπτομέρειες σταν φτάσω στὸν 'Αρη.

— Δάξα τῷ Θεῷ!, ξεφύσης τὸ μπουλντόγκ και παρήγγειλε μιὰ μπουκάλα ούτισκυ.

"Υστερα όποιο λίγη ώρα ό Χόδαρπτ μαζί με τοὺς συντρόφους του, είδων ένα ύπεροχο θέσιμα στὰν οὐρανό. 'Η ἐπικίνδυνη σφαῖρα φλογίστηκε μόλις ἄγγιξε τὴν ὀπιμόσφαιρα τῆς γῆς κι' δι τὸ ἀπόμενεις όποια αὔτη, ἔπεισε στὴν θάλασσα.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η ΥΠΟΛΟΧΗ ποὺ ἔτυχε ό «Πρωτεὺς Ή» στὸν «Άρη δὲν ήταν καθόλου εύγενική. Τὸ ὀπιτρόπιλο ο ίσυστερα όποιο μερικούς έλιγμούς δικούμητο στὸ πυραυλοδρόμιο. Πρώτος πήδησε έξω ό θρυλικός ντέτεκτιβ, υστερα ό Νάνου κι' δι μίκη και τελευταίος ό Λη Πό. 'Ο Σέρινταν ἔρριξε μιὰ ματιά γύρω του. Τὸ πυραυλοδρόμιο ήταν ἔρημο.

— Τί διάδολο! μουρμούρισε παραξενεμένος. Βγῆκαν περίπατο δικα τὰ σκάφη; Δὲν βλέπω καμένα ὀστρόπλοιο ἔδω!

Τὰ ύπόστεγα ήταν ἄδεια, οἱ ἐγκαταστάσεις ἐγκαταλελειμμένες, τὸ ἔργαστρο έπισκευῶν τῆς ἐπιφανείας ἔρημο.

— Κάπι περίερογο πρέπει νὰ ιστένη ἔδω διστοίπαμε ἔμεις!, εἶπε ό Μίκης κυττάζοντας γύρω του. Σὰ νάπεστι πεισούστορος!

'Η Νάνου κι' ό Σέρινταν προχώρησαν πρὸς τὸ δεξιό ύπόστεγο.

— Πρέπει μὴ τηλεφωνήσουμε στὴ Νεγκάλ τουλάχιστον, εἶπε. Νὰ τοὺς εἰδοποίησουμε πώς φτάσαμε. Κάπιοι παέπει νὰ στείλουν μὲν ἐπιθεωροῦση τὸ ὀστρόπλοιο μας. Θὰ γιειαστοῦμε. έξ διλλού πυραύλους. Πρέπει νὰ ύπαρχουν πάντα περισσευούμενοι πύραυλοι στὸν «Πρωτέα». Έμεις δὲν κάνουμε δρόμολόγια συγκοινωνίας. Είμαστε υποχρεωμένοι μὲν πάμε διπου μᾶς διαπάζουν. Καὶ στὸν ὀστερισμὸ τοῦ Κύκνου ἀκόμα!

— Τζό!, τὸν ἔκοψε ή Νάνου κιρί στριμώχτηκε κοντά του φοβισμένη. Τζό!

— Τι ἐπαθεῖς, Νάνου; ἔκανε παραξενεμένος ό Σέριν ταν.

— Τζό, κύτταξε ἔκει!, εἶπε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε τὴ κοππέλλα. "Αχ, Θεέ μου! Είναι φοβερό!

Τὰ μάτια τοῦ ντέτεκτιβ γέ

μισσιν φοίκη καθώς κύπταξε στὸ ιημεῖο ποὺ τοῦ ἔδειχνε τὸ κιφίτσι. Μ' ἔνα γυργό θλέμμα διαπίστωσε πώς τὰ πάντα μέσα στὸ δεξιὸν ὑπόστεγο εἶχαν μεταβληθῆ σὲ συντριψμα. "Εἴςας σωρὸς ἀπὸ παιδιστίδεως εἶχαν γίνει τὰ ἀστεόπλοια που ὑπήρχαν ἄλλοτε ἔκει. Κι' ἀνάμεσα στὸν σωρὸν τῶν ἐλασμάτων καὶ τῶν λεγῆς—λιγῆς ύλικῶν βούσκου τὸν πολὺ² πτώματα ἀστροναυτῶν. Τὰ πτώματα ἦταν οἰκτού πολιτωπούμενα σᾶν νὰ είχε περάσει: κάποιες τεράστιες δύσπτευτήσις ἀπὸ πάνω τους. Ο Σέρειντον ἔσφιξε τὰ δόπτισ καὶ τὰ δάγκυλα τῶν χεριῶν του ἀναγιγνέλεισαν σπασμωδικά.

— Ἐδῶ ἔγινε όλόκληρη μάχη!, μαυριμούρισε.

Τιέχουντας μπήκε, στὸ όρος τερεὸν ὑπόστεγο. Κι' ἔδω πτώματα καὶ παιδιστίδεως. Μέσα σὲ λιγάτερο ἀπὸ δέκα λεπτὰ εἶχε διαπιστώσει πῶς ὅλα τὰ ὑπόστεγα εἰνον ὑπόστη μιδέν αἴγιοις ἐπίθεσι καὶ τίποτα δὲν εἶχε ἀπομείνει ζεῦχο.

— Ἐδῶ ὑπάρχει ἔνας ζωντανός!, φώναξε ὁ Μίκυ.

Τὸ παιδί ποὺ εἶχε ἀπομείνει στὸ τελευταῖο ὑπόστεγο κυττάζοντας μὲν περιέγεια καὶ φοίκη τὶς καταστοφές εἰδε κάτω ἀπὸ μιὰ μεταλλικὴ πέρτα ἀστροπλοΐου κάτι νὰ σαιλεύῃ. Ήπουν ἔνας ἀστροναύτης βασειά πληγωμένος ποὺ δὲν εἶχε πεθάνει. Ολοὶ ἔτρεξαν ἔκει ποὺ βρισκόταν ὁ Μίκυ. Ο ἀστροναύτης πρα-

νιματικὰ ἥταν ζωτανός. Ή βοσειὰ πάστα τοῦ εἶχε τακίσει τὸ ἀριστερὸν πόδι. Κάτι: βοιὸν ἐπίτιης τὸν εἶχε χτυπήσει στὸ κεφάλι, ἀλλὰ τὸ τσαύμα αὐτό, μολονότι εἶχε γεμίσει τὸ πρόσωπό του μὲ πηχτὸ σίμα, δὲν ἥταν σοβαρό. Οἱ δύο διηπτερεῖς τὸ παιδί καὶ τὸ κοιτίσι ἀπελευθέρωσαν τὸν πληγωμένο ἀπὸ τὸ βάρος τῆς πάστας καὶ τὸν ἔβαλαν νὰ καθηστῇ κάπου. Εἴχε φοβερούς πόνους καὶ βαγγυούσε. Τοῦ ἔδωσαν κάτι: νὰ πιῇ καὶ ἡ Νάισυ, χρησιμοποιώτας τὸν ἀτομικὸ ἐπιδεσμό της, τοῦ περιποιήθηκε τὰ τραύματα.

— Τί ἔτρεξε; ωρτησε μὲ ἀγωνία δι τέτεκτιβ σκύδοντας κενά του. Ποιός ἔκανε δλεῖς αὐτές τὶς καταστροφές;

— Τὰ συμπότι! εἶπε μὲ ἀδύνατη φωνὴ δι πληγωμένος.

— Τά ρομπότ;

— Ναι! "Επαναστάτησαν τὰ ουμπότ! Αὐτὸν ἔγινε πρὶν τεῖς δρες ἀκριβῶς. "Όλα τὰ τηλεκαπιευθυνόμενα ρομπότ τοῦ "Αρη, τὰ ἀθωπόμορφα ρομπότ που χρησιμοποιούσανται γιὰ διάφορες βοηθητικὲς δουλειὲς καὶ δλεῖς οἱ ρομπότ μηχανὲς ἐπαναστάτησαν καὶ μάταια ἀποδειχτηκε κάθε διμυνα.

— Παροιμιάσει! Εἴναι σίγουρα δι πυρετὸς τοῦ τσαύμα τοὺς ποὺ τὸν κάνει μὲ λέην αύτα τὰ ποάγματα!, εἶπε ἡ Νάισυ σκύδοντάς στὸ αὐτὶ τοῦ ιντέκτιβ. Μποροῦν νὰ ἐπαναστατήσουν ποτὲ τὰ ὄψυχα ρομπότ;

'Ο Λῆ Πόλις ἀκούσεις τὰ λάγια τῆς κιοπέλλας κούνηρος προς τὰ κάτω τὸ ρύγχος του.

— Μποροῦν διαν εἶναι: τη λεκατευματούμενα, εἴπε. Στὸν πλανήτη μας τον Πράτ, θυμάμενοι περὶ τετρακόσια πενήν τα χρόνια ποὺ είχαμε μιὰ παράμοια ἐπανάστασι τῶν φυμπότ. 'Αργήσαμε πολὺ νὰ καταλάβουμε τὶ συνέδαινε καὶ πολλὰ κτῖρια καὶ ἔγκαταστά σιεις· καθὼς καὶ πολλοὶ κάτοικοι τῆς Οὐρανού, τῆς πρωτεύουσάς μας, καταστραφήκαμεν. "Όλοι γύρισαν καὶ κύτταξαν τὸ ἔξωκοσμό πλάσμα ἀλλοῦ δὲν μίλησαν γιατὶ ὁ πληγωμένος ἀναστέναξε καὶ συνέχισε.

— 'Εργαζόμαστε κακούκα στὴν ὑπόστεγα, εἴπ— διαν ξαφνικά δῆλα τὰ ρυμπότ τῆς ἐπιφανείας ἐπαφών νὰ ὑπακούσουν στὶς ἐντολές μας. Οἱ ἡλεκτρονικοί, ἔγκεφαλοι τους αρινόνταν νὰ δεχθῶν τὶς ἀκτίνες τῶν μηχανινῶν τηλεκινήσεων. "Όλες, οἱ ἀσφάλειες τῶν ἡλεκτρικῶν μετρητῶν κάτηκαν στὶς φρυγανοτήρια καὶ ἐπεσαν σ· αὐτόμαστοι διακόπτες. Γιὰ μερικὲς στιγμές τὸ πρόσωπο· κό τοῦ πυραυλόδρομου μάμισε διτὶ ἐπράκειτο γιὰ μιὰ περιφραστική διάσημη πού μποροῦσε νὰ διείλεται στὶς καιρικὲς συνθῆκες. Οἱ αστρογαύμτες δυγῆκαν ἀπ' τὰ οκάφη τους καὶ δροχισαν μὲ σχελιάζουν τὸ πρόσγυμα λέγουσις ὡ ἔνας στὸν ἄλλον τὴ γνώμη τους. Ξαφνικά, θάμως τὰ μετρητὰ ποὺ είχαμε μείνει σκύμητα τόσην ὥρα, προχισσαν νὰ ζωτανεύσουν

πάλι. 'Αλλὰ τούτη τὴ φορά διαν σὰν νὰ ὑπάκουουν σὲ μιὰ βένη καὶ ἔχθρικὴ δύνασιμη. 'Εγκατέλειψαν τὶς θέσεις τους καὶ σκέπτησαν δεξιὰ κι' ἀριστερά καταστρέφομας μὲ μιὰν ἀφάνταστη μανία μὲ τὰ σιθερέμα χέρια τους τὸ κάθε τι ποὺ δράσκονταν μπροστά τους. "Ουσι διπὸ τὸ πρωστικὸ τοῦ πυραυλόδρομού σου κι' ἀπὸ τῷς διστρυγαύτες δοκιμασταν ν' ἀντιδράσουν δρῆκον φριχό δθάματο. Πρώτα κατέστρεψαν τὰ διστρόπλοια κι' ὕστερα τὰ ὑπόστεγα. 'Εγὼ ἀκάμια δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς είμαι ζωτανός.

— Καὶ κάτω; Τὶ γίνεται κάτω στὴν ὑπόγεια πολιτεία; ερώτησε μὲ φωνὴ ποὺ τὴν ἐπινιγής ἡ ἀγωνία ὁ ἀτέτεκτις.

— 'Εκλεισαν μὲ τὶς θωρακισμένες πόρτες ὅλες τὶς καθόδους καὶ τὰ ἀσωμάτερα σταμάτησαν νὰ λειτουργοῦν. "Οπως κατάναβα ἡ 'Αστρικὴ Ἀσφάλεια προετοιμάζει ἀντεπίθεσι. Φαίνεται διτὶ τὰ ρυμπότ τῆς πολιτείας ἔξακολυθοῦν ἀκόμα νὰ πειθαρχοῦν. 'Η ἐπανάστασι είναι μενάχω στὴν ἐπιφάνεια.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΤΑ ΡΟΜΠΟΤ

ΒΑΡΕΙΣ κοό τοι ἀπὸ σιδερικὸ πού κι· νοῦνται ὁμαδικὰ σκέπτασσαν τὰ τελευταῖ σιλόγια τοῦ πληγωμένου. Τὸ διέλεμμα τοῦ Σερινταν στρά-

φηκε πρὸς τὸ μέρος ἄπ' ὅπου ἐρχόταν αὐτὸς ὁ ἄγριος θόρυβος. Τὰ χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου του συσπάστη καν καὶ ἡ καρδιά του χτύπησε βίαια. 'Απὸ τὴν κοιλάδα μὲ κατεύθυνσι πρὸς τὸ πυραυλοδόμιο ἔρχονται πολλὰ παραπεταγμένα κατὰ τετράδες ἀνθρωπάμορφα ρομπότ. Βάδιζαν μὲ βαρὺ στρατιωτικὸν βήμα καὶ πάνω ἀπὸ τὰ σιδερενιαὶ τετράγωνα κρανία τους οἱ κεραῖες τῆς τηλεκινήσεως σπιθοβιολύσαν..

— Νάνους καὶ Λῆ Πό! εἶπε μὲ τραχειὰ φωνὴ ὁ Σέρινταν. Πάρε τὸν πληγωμένο καὶ μεταφέρετε τὸν στὸν «Πρωτέα». 'Εγὼ κι' ὁ Μίκυ θὰ μείνουμε πίσω. 'Ισως μπορέσουμε μὲ συγκρατήσουμε αὐτὰ τὰ χαλύβδινα τέρατα.

'Η Νάνους κάτι πῆγε νὰ πῆ. Δὲν ηθελε ν' ἀφήσῃ μόνο τὸν ἀγαπημένο τῆς σ' αὐτὸν τὸν καινούργιο κίμβυνο. Μά ἡ ματιὰ που τῆς ἔρριξε ὁ ὑπέτεκτις τὴν ἀνάγκασε μά ύπακούση.

— Κάνε αὐτὸ ποὺ σου λέω Νάνου!

Τὰ ρομπότ ήταν κι' ὅλας τιολὺ κοντά. Δὲν ὑπῆρχε καιρός. 'Η κοπέλλα κι' ὁ Λῆ Πό ἀνασήκωσαν τὸν τραυματία καὶ ἀπομακρύνθηκαν γοργὰ πρὸς τὸ ἀστρόπλοιο. 'Ο Σέρινταν κρατοῦσε τώρα τὰ δυό πιστόλια ἀκτίνων στὰ χέρια, ἔνα σὲ κάθε χέρι. Σημάδεψε καὶ πυροβόλησε. 'Η διαλυτικὴ ἀκτίνα δρήκε τὸ τέρας στὴ χαλύβδινη κοιλιὰ ὅλλα δὲν τοῦ ἔκανε τίποτα. Οἱ μηχανι-

κοὶ ἐνθρωποὶ προχωροῦσσαν πάντα μὲ βαρὺ βήμα κουνῶνταις ἀπειλητικά τὰ σιδερένια μπράτσα τους που κατέληγαν σὲ δυὸ μιτερά ἀγκιστρια: 'Ο Μίκυ κι' ὁ ὑπέτεκτις ἀνακάσπηκαν νὰ ὑποθυρόησουν:

— Θέλουν νὰ πάνε στὸν «Πρωτέα»! εἶπε τὸ παιδί. Σὲ γουρά τοὺς κακοφαίνεται που βλέπουν δρθιοῖς ἕνα ἀστρόπλοιο.

— Γιὰ νὰ φτάσουν στὸν «Πρωτέα» πρέπει πρῶτα μὲ παράσουν ἀπὸ τὰ πτώμαστά μας!, γρῦπλισε ὁ Σέρινταν. Τὸ παιδί τράβηξε ἀπὸ τὴ ζώνη του μιὰ χειροβαμβίδα ἀτομικῆς ἐνέργειας.

— !σως αὐτὸ τὸ πραγματικὸ τοὺς κόψη τὸ δρόμιο! εἶπε.

Τράβηξε τὸ χαλκὰ τῆς χειροβαμβίδας μὲ τὰ δόντια καὶ τὴν πέταξε ἀνάμεσα στὰ ρομπότ. "Επεσαν κι' οἱ δυὸ μὲ τὰ μούτρα στὸ χώμα γιὰ ν' ἀποφύγουν τὰ θραύσματα. "Ενα δευτερόλεπτο ἀργότερα ἡ δυνατὴ ἔκρηξις συγκλόνισε ὅλα τὰ γύρω. Ενα μῶβι μανιτάρι ἀπὸ καπινὸ πέτρες καὶ χώματα ἀναστηκάθηκε στὸν ἀέρα.

— Νομίζω πῶς κάτι ἔγινε!, φώναξε θριαμβευτικὰ τὸ παιδί.

Σχεδὸν ἀμέσως δύμως γούρλωσε τὰ μάτια. Μέσα αὐτὸ τὸ μῶβι σύννεφο φάσηκαν νὰ προχωροῦν βαρειά καὶ ἀδιάφορα τὰ ρομπότ. 'Η φοβερὴ ἔκρηξις δὲν τὰ εἶχε ἐνοχλήσει! Τὰ πιστόλια τοῦ Σέρινταν ἔβηξαν πάλι σγρια. 'Αλλὰ καὶ

λιάκι οι διαδικτικές άκτινες που βγήκαν από τις κάννες τους δεν έκαναν καμιμιά ζημιά στά χαλύβδινα τέρατα.

— "Ελα μαζί μου, Μίκυ!, φώναξε δέ Σέρινταν.

"Ωρμησαν σ' ένα κοντινό όχυρο. "Η βαρεί α πόρτα ήταν μισάνιχτη. Μπήκαν μέσα και τήμωντάλωσαν πίσω τους. Τώρα μπορούσαν για κάμποση ώρα τουλάχιστον να μείνουν άνενόχλητοι, νά συγκεντρώσουν τις σκέψεις τους νά καταστρώσουν ένα σχέδιο.

— Ήρός το παρόν είμαστε άσφαλισμένοι! Είπε στό παιδί. Πήραμε μιά μικρή προθεσμία.

Απότομα ίμως ή φωνή του κόπτηκε. "Είνας βαρυς θάρυβος άκουστηκε πίσω του. "Ενας θάρυβος από σιδερικά πού κινούνται. Τό μυαλό του γέμισε φρίκη γιατί μάντεψε τι συμέβαινε και προσισθάνθηκε τύ ήταν νά ακολουθήσῃ. Πήγησε πρός τά δημπρός και παύριντας μιά βόλτα στίς φτέρνες του γύρισε. Μέσα στό μισοσκόταδο είδε ένα μεπιαλνικό τέρας νά κινήται. Η ικεραία του υπερηχητικού στοιχείου που βρισκόταν πάνω από τό σιδερένιο μέτωπο του έβγαζε σπινθήρες. "Ενα ρομπότ, βρισκόταν, ξεχασμένο ίσως από τήν πρώτη έπιθεσι, μεσά στό όχυρο και τώρα ή παρουσία τους τό ξύπνησε και διπλεκάστευθμόμενος μηχανισμός του μπήκε πάλι σ' έναργεια.

— Χριστούλη μου!, φώ-

ναξε δέ ο Μίκυ καθώς φέπομα κρύνθηκε από τό παράθυρο και γύρισε και στήλωσε τά μάτια του πρός τό χαλύβδινο τέρας. Τί είναι αύτό πάλι, Χριστούλη μου;

'Ο Σέρινταν δέν μιλήσε. Οι βαλβοί τών ματιών του στριφογύρισαν στηρια μέσα στις κάγκες τους. "Ολοι οι μύς τού απτσαλένιου κορμού του τεντώθηκαν έτοιμοι νά σπάσουν. Τό πιστόλι κλώτσησε μέσα στή φούχται του και μιά άκτινα χτυπησε κατάστη θά τό ρομπότ. Τό ρομπότ ίμως έξακολουθούσε νά κινήται άργα. Η θέσι τού ντέτεκτιβ και τού παιδιού ήταν ύπερβολικά δύσκολη. Κλεισμένοι μέσα σ' αυτό στενόχωρο τσιμεντένιο κελλάνι μ' ένα τρομαχτικά χειραδύναμο ρομπότ που δέν μπορούσαν νά τό βλάψουν οι διαδικτικές άκτινες, ο Μίκυ κι δέ Σέρινταν ήταν καταδικασμένοι σ' ένα σήγουρο θάνατο. "Η μόνη σωτηρία ήταν ή πόρτα. "Αν έβγαζιναν πάλι έξω ίσως κατάφερονταν μά γλυπτώσουν" Εξω ίμως από τό όχυρο ήταν τά δύλλα ρομπότ. Τά βήματά τους άκουγονταν βαρεία πού πλησιάζαν. "Ο Σέρινταν προχώρησε πρός τήν πόρτα. Φουχτιάσε το μωχλό άσφαλείας έτοιμος νά τήν άνοιξη. 'Άλλα τό χέρι του έπεισε σάν παράλυτο. Ακουσε μιά πνιχτή κραυγή πού τόν συνεκλόνισε. Τό χαλύβδινο ρομπότ προβλέποντας τί έπροκειτο νά κάνη και γεμάτο λύσσα γιατί έβλεπε τά θύματά τόν έτοιμα νά ξεφύγουν

ώρμησε πρὸς τὰ ἔμπρός πραγματοποιῶντας ἔνα μεγάλο πῆδημα. Τὰ σιδερένια μπράτισα του τινάχτηκαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ παιδιοῦ ποὺ δρικόταν πίσω ἀπὸ τὸν Σέβριντον. "Ἄροιξαν κὶ ἔβλεισον καὶ τὰ μυτερὰ ἀγκιστρία ποὺ εἶχαν τὴ θέσι τῷ πάντας τοῦ λακτύλων στὰ χέρια του γοντζώθηκαν στὴν ἀστροναυτικὴ φόρμα του.

'Ο Μίκυ ἔνοιωσε τὸ ἔδαφος νὰ χάνεται ἀπὸ τὰ πόδια του καὶ νὰ αἰκάλεται στὸν ὄρεα. 'Ητοι σὰν ἔνα μεγάλο σιδερένιο βίντζι νὰ τὸν σκώνει.

— Βοήθεια!, κραυγάσε.

Τούτη ἡ σπαραγκτικὴ κραυγὴ ἔκοψε τὴν καρδιὰ τοῦ Σέριντον νὰ χτυπήσῃ ἀτεχτα. Γύρισε καὶ μ' ἔνα θλέμμα ποὺ ἔριξε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μίκυ καταλασθε. 'Αγαρρίγησε καὶ βαθειὰ χαυτάκια ἐσκαψαν τὸ μέτωπό του. Τὸ ρομπότ ἔκλεινε τώρα τὰ χαλύβδινα μπράτσα του. Κι' ἀνάμεσα σ' αὐτὰ τὰ μπράτσα ἦταν τὸ ἥρωτικὸ καὶ ἀσφόρο παιδί, ποὺ μαζί μὲ τὸν ιτέτεκτης εἶχαν παίξει τόσες φορές κορώνα γράμματα τῇ ζωή τους πολεμώντας τὸν θάνατον τῶν ἔχθρων τῆς ἀνθρωπότητος. Μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ σιδερένιου τέρατος τὸ παιδί θὰ εὑρίσκει οἰκτρὸ θάνατο. Τὰ κόκκαλά του θὰ τοσκίζουν σὸν σπιρτόξυλα καὶ θὰ γίνονται μιὰ ἅμφη φριγατώμενη μᾶλα. Κάποτε σ' ἔνα δρόμο τῆς Νέας Υόρκης ὁ ιτέτεκτης καὶ ἡ μελαχρονὴ φρασδωνιστικά του εἶχαν παρακολουθήσει μιὰ τέ-

τοια ὀπερίγραπτα τραγικὴ σκηνὴ. "Ένα τρελλὸ ρόμποτ ποὺ εἶχε ξεφύγει ἀπὸ τὸν έλιγχο τῆς τηλεκομητικῆς συσκευῆς εἶχε λυώσει μὲ τὰ σιδερένια μπράτσα ἔνα γεροδεμένο μηχανικὸ ποὺ προσπάθησε νὰ τὸ συλλάβει.

'Ασυγκράτητος ὁ οὔσιος τῶν ιτέτεκτης ὠρμῆσε ἐναντίοι τοῦ ρομπότ. 'Ανθρωπός καὶ τέρας στάθηκαν γιὰ μερικὲς οιτιγμές ἀσάλευτοι σὰ νὰ ἀκιμετεῖσύσσοιν τὶς δυνάμεις τους. Τὸ ρομπότ σταμάτησε νὰ κλείνῃ τὰ μπράτσα του ξαφνισμένο μὲ τὸ θάρρος αὐτοῦ τοῦ ἀσήμαντου πιλάσματος ποὺ θέλησε νὰ τὰ βάλῃ μαζί του. Τούτο ἔμως δὲν κράτησε πολὺ. 'Ο Σέριντον ἀδιαφορῶντας γιὰ δλα τίτιαξε σὰν ἐλατήριο τὸ κορμί του καὶ σάλτσε. Τὰ χέρια του γαιντζώθηκαν στὰ μπράτσα τοῦ ρομπότ. Βάζοντας σ' ἑνέργεια δλη τὴ δύναμι του τὰ τράβηξε βίαια πρὸς τὸ πλάγιο. Τὰ μπράτσα τρίξανε στὶς κλειδώσεις τους καὶ τίναξαν πρὸς τὰ πίσω τὸ παιδί. 'Ο Μίκυ κύλισε στὸ πάτωμα ζαλισμένος. Τὸ ρομπότ θέλωντας νὰ σκηνήσει τὸν Σέριντον ἀδιαφόρησε γιὰ τὸ παιδί καὶ τὸ πέταξε. Ντέτεκτης καὶ ουμπότ ὀφράχτηκαν τώρα σ' ἔναν ἀγριό δέλτα φανερὰ δινισο δγώνα. 'Ο δινθρώπος μὲ τὴ σιδερένια θέλησι ἦτον ἐξ παιχνιδάκι γιὰ τὸ μηχανικὸ αὐτὸ τηλεκατευθύνεμένο τέρας. Παρ' δλα αὐτὰ δμως ὁ Σέριντον, μαλονότι

ήξερε ότι ή μάχη πού έδινε ήταν πάνω άπό κάθε άνθρωπο. Η δυνατότητα, δὲν είχε κομιά διάθεσι ν' αφήσῃ τὸν έαυτό του ανυπεράσπιστο. Μὲ γρήγορες καὶ μελετημένες κινήσεις πάλιευε καταφέρεις τας δυνατὰ πλήγματα μὲ τῆς γροθιές του σ' ὅλα τὰ σημεια ποὺ ὑπελόγιζε πώς τὸ ρωμπότ μπορεῖσε νὰ εἰναι εὐνοισθητο. Ο Μίκυ μὲ μάτια γεμάτα πρόμα, άνικανος νὰ βοηθήσῃ, παροκελουθεύεις μὲ κομμένη ἀναπνοὴ πεσμένος στὸ πάτωμα αὐτὸν τὸν σκληρὸ ἄγωνα τοῦ διαμόνου υτέτεκτι.

Θεάμβει ίδρωτα ἀνάδλυζαν στὸ μέτωπο τοῦ Σέρινταν καθὼς πάλιευε μὲ μιὰν ἄγρια απελπισία μὲ τὸ χαλύδδινο ρομπότ. Τὸ θλέμμα του ἦταν δεξιὸ κι' είχε τὴν αἰσθησι πώς δὲ οὐτεχείς ακόμα πολύ. Ήταν ὑπεράσω τῶν δινούμεων του αὐτὴ ή σκληρὴ μάχη. Ξαφνικά δημος τὰ μάτια του ἔλυσμφα. Ήταν κατι ποὺ δὲν τὸ είχε σκεφτῆ τόσην δρα. Γίως δὲν τοῦ ἡρεύει λίγο μωρίτερα στὸ νοῦ; Ή τηλεκινητικὴ κεραία. Τὸ ὑπερημητικὸ αὐτὸ στοιχεῖο ποὺ προεξήχε πόλω ἀπό τὸ μέτωπο ποὺ ρομπότ ἦταν ἐκεῖνο ποὺ έδινε ζωὴ στὸ πέρας. Η κεραία αὐτὴ ἐπιφύε τὶς ἀκτίνες ποὺ έσπειλνε ἡ τηλεκινητικὴ συστολὴ κιαὶ ἔβαζε σὲ κίνησι τὸν

μηχανισμό του. Ο μπέτεκτιβ ἀπλώσεις τὰ χέρια. Τὰ δάχτυλά του τυλίχτηκαν στὴν κεροσία σὸν σιδερένιες τανάλιες. Τυλίχτηκαν καὶ τὴν τράβηξαν καὶ τὴν δερριζώσαν ἀπ' τὴ θέσι της. Αύπὸ ήταν! Ήταν τόσο ἀπλὸ καὶ δημος δὲν τὸ είχε συλλάβει ὁ νοῦς του τάστην ὥρα ποὺ κινδύνευε! Τὸ ρωμπότ παρέλυσε σὰ νὰ τὸ χτύπησε κεραυνός. Τὰ χαλύδδινα μιτράσσα του ἔπαψαν νὰ κοαστοῦν τὸν υτέτεκτιβ καὶ τα λαυτεύπηκε δεξιὰ κι' ἀσιστερά σὰν ἔνα πελώριο ἔκκρεμές. "Υστερά σωσάστηκε μ' ἔνα φοβερὸ πάταγο στὸ πάτωμα.

— Εν τάξει! μαυρωμένοις λαιχανισμένος ἀπὸ τὴν πόλη ὁ Σέρινταν. Τὸ ρωμπότ ἔγινε μακορίτης! "Άντε κουνήσου, πιτσιρίκο! Γλιτώπαμε!

Ο Μίκυ ἀναστηκώθηκε καὶ κούησε τὸ κεφάλι του προσποῖων τὸς νὰ ξεκαλιστῇ. Ο υτέτεκτιβ ἐτρεβει κοντά του νὰ τὸν βοηθήσῃ. Τὴν ίδια δημος στιγμὴ στηλώσε τ' αὐτὶα καὶ τὸ θλέμμα του ἔγινε πάλι ἀνίσχυρο. Βασειὰ χτυπήματα ἀκουστηκῶν στὴν παρτα. Τὰ ρωμπότ ποὺ βρίσκονται ἔξω ζητούσαν νὰ γκομίσουν τὸ όχυρό. Κι' ήταν σήγουρο πῶς δὲν θ' ἀφρούσαν μὲ τὴν ἀκατόβλητη δύναμι ποὺ διέθεταν τὸ τὸ πετύχουν καὶ τότε...

ΤΕΛΟΣ

Π. ΠΕΤΡΙΤΗΣ

*Απαγορεύεται η αναδημοσίευσης

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ

Γραφεία: 'Οδός Λέκκα 22 — ΑΡΙΘ. 7 — Τιμή δραχ. 2

Δημοσιογραφικός Δικτύος: Στ. 'Ανεμοδουράς, Φαλήρου 41, Οικονομικός Δικτύος: Γεώργ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38. Προϊστάμενος Τυπογραφείου: 'Αναστ. Χατζηβασιλείου, Σαπφούς 2. ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γεώργ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22 'Αθηναί

Είναι άνωτερο κάθε περιγραφής το έπομενο τεύχος του «ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΥ», τό 8, που κυκλοφορεί την έρχομενη Τετάρτη με τὸν τίτλο

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ KRONOS

«Ο θρυλικός υπέτεκτις τού διαστήματος Τζόε Σέρινταν μὲ τοὺς ἀχώαιστους βοηθούς του, ἀποδύεται σ' ἔναν ἀγώνα ζωῆς καὶ θανάτου, στὸν μακρυνό καὶ παράξενο πλανῆτη Κρόνο, που θ' ἀφήστι κατάπληκτο καὶ τὸν πιὸ ἀπαιτητικὸ καὶ δύσκολο ἀναγνώστη»

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΕΡΜΗ

ΕΝΤΩΜΕΤΑΞΥ ΣΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΟΥ ΓΚΟΖ
Ο ΠΕΙΔΑΤΗΣ ΑΠΕΛΛΕΙ ΤΗ ΛΟΡΑ
ΓΑ ΝΑ ΤΟΥ ΛΗ ΠΟΥ ΕΔΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ
ΤΟ ΦΕΟΡΙΟ ΤΗΣ ΓΗΣ!

ΓΚΟΖ!
ΕΝΑ ΠΛΟΙΟ... ΜΕ
ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΣΗΜΑ. ΘΑΝΑΙ
Ο ΟΡΟ!

ΕΠ. ΣΤΡΕΦΕΙ ΙΤΗ
ΓΗ, ΤΩΡΑ ΟΜΩΣ
ΘΑ ΠΕΘΑΝΗ!
ΡΙΞΕΤ ΤΟΥ!

ΜΑΣ ΞΕΦΥ...
ΓΕ!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ